

Quyển. XXXI - Quyển. XXXII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trình sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đắc Phật đắc Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiển yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỷ Nguyên Di Lạc hiển yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Lòng nước được mở mang khí linh Tân Xuân Thu tiếp giáp nối Đường Hoàng Đạo, thay ngũ khí của Quả Tinh Cầu thiên lý Triều Nguyên. Lòng người được Pháp Vương Như Ý, tu chính trở về cái tâm hoàng đạo, mở huệ để nối lại chơn nguyên, đem sự văn minh thượng đức vào nhân gian chi đạo chi tình, như nước nọ

về nguồn xưa, thì tâm linh trong thanh tịnh khai hóa.

Như khí trở lại hạo nhiên sự thông thiên học đạo dựa kê, như bản tánh nhất nguyên biết nhiệm màu trong những kỳ tích, để hàm thụ công đức của thiên nhân thì sự thần thông thần giúp siêu nhân thành chánh quả.

Lý hội chơn lý thần kinh huệ giác mở ra, sự mở mang làm cho người tu Như Ý đại giác ngộ lại chính ta là Phật đã thành.

Tâm hội chơn giác mỹ cảm mở ra, sự thông thái của tâm minh làm cho vạn tượng trong ta sống lại sự hàm học siêu nhiên.

Tánh linh sáng hội Thiên Kinh Vô Tự mở ra sự thấy biết ngoài sức học của con người, mới thấy sự học đạo là sự hàm dưỡng đủ đầy mực thước, không nên để thiếu sót trí tuệ với linh quang.

Pháp lý thông thiên tròn đầy hội vào văn hiến tam thi chi lực, mới biết sự tự nhiên lực về siêu nhiên lực và lực trong Vũ Trụ cho từng hệ thống Tinh Cầu và nhân loại. Đến lực chí nhân

là đạo chi dân cho dân giàu quốc mạnh thì văn minh bảo vệ đạo thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên bậc đạt đạo phải vào Máy Hạo Huyền Quang để tẩy rửa pháp nhân và trần tâm ô trọc, sau đó mới hiển chân nhân, một cái nhân chí linh chí diệu được hồi sinh trở lại trong Đạo Trời chí thánh, chí nhân, nên tân tạo lại sự hiệp quần của Trời Thiên trong Quần Tiên Xương Nghĩa.

Trên thông thiên lý lòng minh thị tường vân kỳ giáo, dưới hiển cơ màu theo sự hiển giáo của thần tiên. Có được sự thanh tâm mới thành chánh quả.

Nên cải thiện lại đời sống có trí độ (Trí huệ độ người sang bờ bên kia) và Tu Di Sơn, lập trí trong pháp nhân để kinh bang tế độ, lập nhân trong thiện giác để tu không lệch ý Trời, lập thân trong

hoàng đạo để phù trợ công lý. Ấy là sự tu chính nhân và tu chính Quốc Gia.

Nên khoan chánh trong mọi việc xử thế, tức là chơn nhân biết khiêm ái trước Minh Đường, khoan thai trong đại lực, không hà khắc đó là chữ chí nhân Thượng Đế đặt nó trong trí độ của các bậc chân nhân đang hành đạo chi dân.

Nên hành như tu chính Quốc Gia, lấy công đức một thời lập công đạo trong khí hoàng đạo, mỗi ngày xử thế chí công vô tư, tấm lòng đó đem Thiên Quang vào chánh định để giải thoát sự nhân quả ngàn năm trước của nhân chi thường dụng đời nay.

Nên chỉ giáo để thượng nhân học chỗ huyền cơ, nên chỉ giáo với bản thân để mở mang sự trí tuệ thông đạt, nên chỉ ngộ các kỳ tích của Trời người để sự thanh tâm không đi lệch chí nguyện của chơn thiên đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không đặt mình quá cao làm phạm lễ với Nam Tào Bắc Đẩu, trên đầu người tu đều có sự dẫn đạo của Thiên Quang. Sự khiêm cung cũng là sự hành văn để người tu chi đạo.

Không giữ mình quá trong làm trù ám của một góc Trời, chỉ giữ sự trung hòa thì linh nhơn trong đạo tâm mới mở. Còn đường hoàng đạo để trở lại Thái Nguyên phục hồi lại bản lai diện mục của thần minh.

Bậc chí nhân không câu chấp cái nhân, biết phù trợ đại nghĩa trong một Quốc Gia. Sự phù trợ đó dẫn đến sự tiết độ trong mình để hoàn nguyên học đạo cái đạo của kỳ nhân.

Bậc đại học sĩ không câu chấp sở văn tại ngã, biết khiêm cung đại sĩ để kính lễ với Quốc Gia, được lòng ái quốc chi dân thì lễ cử của hậu nhân học sự minh tâm để chí thiện.

Bậc đại hành nhơn không câu chấp địa vị pháp nhân, để lực chi dân cho sự bình đẳng nhân quyền. Nhờ bình đẳng ngôn luận làm tỏ sáng sự minh trị của quốc dân và Tam Bảo.

Thiên chơn không câu chấp sự hàm thụ đạo đức của Trời và sự thần minh của Chư Phật. Được đức trọng không bị cảm thần tâm, sự giác ngộ không để cảm thần minh, làm cho mình suốt thông của sự học của lậu tận tánh, rồi Như Lai tâm pháp mới có đủ giác ngộ thần minh đạo thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Hàng bảo đạo theo hiến văn thành kinh luật để di ngôn, theo kinh Trời học Phật ngôn để di chính, theo sự công chính của Quần Tiên Hội để di hành, được sự hiểu biết đó là người thật bảo đạo.

Còn khi thiên định không nên cầu huệ thì huệ tâm tự giai sanh, càng cầu xin tức tâm chưa thanh tịnh, làm cho phạm thánh lẫn lộn. Nên bị cảm sự đạo học thông thiên không phát sanh trí tuệ.

Khi nhập định không nên cầu tỏ thấy chơn nguyên, vào chơn định hiển thân siêu Tam Giới đắc đạo tự nhiên, bằng có một niệm cầu xin thì thần tâm cản lối chơn nguyên. Vì vậy kẻ sĩ phải biết không để cả đời tu thân lại không đạt đạo, vì sự lầm lẫn của Chơn Kinh.

Khi thông thiên phải bỏ tam nghiệp (thân, khẩu, ý) ở thân tâm, sự phiền não lặng yên thì Minh Châu tự nhiên xuất hiện dẫn đạo vô hình, bằng loạn tưởng phiền não đến trong lúc thông thiên tức ta đưa tâm linh ta vào địa ngục. Vì vậy nhiều thiên sư đến đây không biết lối ra, chỉ gặp Minh Sư điểm hóa lại sự thông thiên để ta định vị.

Khi xuất thần phải giữ trí độ dứt khoát trong lòng, chỉ có giữ một đức tin với Trời Phật không thay đổi chí nguyện tu hành. Nhờ giữ đúng Thiên Can hiển chánh đến dẫn thần minh ra khỏi chín giải trận pháp trong Thiên Hà. Bằng đức tin không tròn đầy Chơn Thiên Thần Tướng cho hạ tầng trí tuệ không phát sinh trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Khi đạt đạo phải đề trí tuệ phát theo đại tự nhiên, sự không tướng của nội tâm mới đưa thần minh vào cảnh giới Hư Vô Đại Định cho ta nhập định. Hư Vô một nơi dường như ra khỏi khí âm dương, một cõi dường như đứng ngoài Trời đất, một cảnh dường như không thời gian, một chỗ dường như Đại Khôì Linh Quang, vô lậu thiêu quang, vô lậu pháp giới. Đến đó sự hồi quang phản chiếu, biết cạo sạch miếng kiếng phía sau của tâm Minh Cảnh Đài.

Một lớp sơn thì ta nhìn tận đầu nguồn của vạn thủy, không đặt mình cao vì Hư Không không chứa tướng, không để mình thanh vì Hư Linh đã đặc thành, không để mình trong vì sự trong sạch thành huệ. Sắc pháp hiển thân chỉ còn minh cảnh hiển Phật Quang cho ta Hư Không tướng pháp, tướng quang.

Nơi nhược thủy muôn trí tuệ châu vào, cõi không lòng muôn hoa dâng huệ mạng, Phật

không tên muôn pháp hóa Kim Thiên. Đến đó bậc chí nhân khiêm ái cái thượng nhân để lễ Như Lai Cổ Phật hàm dưỡng công đức.

Đến đây bậc thông thiên khiêm lễ cái hóa nhơn để lễ Thượng Đế Vô Cực hàm dưỡng cái lòng chí nhân, chí hiếu thuận Đạo Hoàng Thiên để hàm thụ Tâm Kinh huyền diệu.

Lời dịu ngôn làm thông huệ tịnh tịnh ba trình sáng, pháp dịu nhơn làm thông lòng qua biển lớn để Như Lai, khí thuần dương làm dịu ngọt sự tạo phùng hội ngộ Hư Vô pháp giới ta thành Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc chơn nhơn hành lễ không dám sái ý Trời, bậc thành đạo hành nhơn không ngoài ý Cổ Phật, bậc Con Tiên Cháu Phật biết đó là nguồn lành.

Tâm tự thức lòng biết quy y học chánh tín, nhân tự giác lòng biết quy chơn luyện chánh đạo, tánh tự ngộ lòng biết quy Thiên Đạo hoàn nguyên. Đó là Con Tiên Cháu Phật biết hồi đầu về Bửu Ngạn.

Sanh làm nhân mượn phương tiện để tròn đầy, khi hành nhơn mượn Chơn Kinh để tròn đức, lúc làm người mượn thân xác để tu chơn. Làm cho tròn thì đạo tâm tự nhiên khai huệ.

Không ý vào sự đạt đạo để đạo phát theo tự nhiên, không ý lại sự y nhân có đạo để lòng thanh tịnh theo ý niệm tự nhiên. Có được sức sống trong lành trong tự nhiên thì lòng không lòng mới thật đức trọng cùng đạo.

Theo hình sắc pháp khi thân còn ở tại trần, cho phong hóa văn minh trong thiên thức, bỏ câu chấp tục trần, khi tâm và thần du Tiên học Phật. Được nhẹ tựa lông hồng sự giải thoát mới nhập thân vào cảnh giới siêu nhiên. Như lòng không hình thì Vô Ảnh Quang hội đủ, như trí vô trần thì Đạo Vô Tướng đến tâm trung, như tánh không tình sự thần minh trí tuệ tỏ sáng, cái thấy biết ngoài sức con người

Đứng trước mặt tự thông linh gọi là phát huệ, không nghĩ xa nhờ trong được tỏ sáng, không ẩn ngữ cao sâu nhờ thông mà được chơn truyền, không cản ý siêu nhiên nhờ tâm tịnh siêu nhân, chỉ lối cái đạo thông thiên phát huệ trong sự tự nhiên thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Ý an bình thì trí linh đi vào trong chơn thực, lòng an bình thì tánh sáng rọi thần minh, tâm an bình thì thần minh soi thấu lý. Lập cái trí tri thì đạo vô hình thấu pháp thể của cõi Như Lai chơn thể độ ta về.

Tĩnh lòng trong sự thanh trong làm cho tỏ ngộ, tỉnh trí trong sự thanh trí làm lộ kỳ hình, tỉnh thời thần sự thông thần làm ra thiên thể. Có tỉnh lòng mới tận tâm thần giải thoát mê tâm.

Sự tịnh làm cho muôn dục tự ly tâm, làm cho muôn vật tự lìa nhân quả, làm cho trí phàm lắng trong sạch tỏ kiến ngã để giai không.

Sự tịnh giải tỏa được dục ngôn, thoát ly được kỳ ảo xóa bỏ được phàm ngôn, giải tỏa được sân giận, để trở về Âm Ba trong đại giác ta lại là ai.

Sự tịnh đem lại sự lắng lòng đưa lại kỷ nguyên minh giác, khiêu lại tánh thanh ba, yêu lại sự từ bi của Đức Phật.

Sự tịnh đưa ý pháp vào trong đưa thần minh đạt huệ, đưa siêu giới làm đường, đưa đức nhân vào sự trình sáng của đại pháp giới.

Sự tịnh phản tỉnh học được nghiệp thân hóa hải được trí độ, phản bản để thần giao trong mọi thời thiên tánh linh cách cảm.

Sự tịnh làm trí tịnh để lý thanh, làm sức nhân vào thượng học, làm tiết độ để thanh thiên, làm mỹ cảm để nhập hóa cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Sự tịnh làm tâm trí thông kinh, làm Pháp Hoa để xiển giáo, làm năng lượng để đăng vân; làm sức đạo để hội tụ.

Thanh đại trí lập tịnh làm đề thơ, khi được văn kinh thì Vô Tự Chơn Kinh tự điểm hóa. Thanh đại pháp kỹ lập mực thước để sống làm mẫu mực đời người. Trong sự đủ mực thước tức là người đại thành nhân chi giáo.

Thanh văn ngôn để tao nhã tinh thần, có tao nhã tinh thần thì lòng chánh văn mới mở để khai hóa sự hàm học thiên ngôn.

Bậc đạt đạo phải có lòng vô tư, sự vô tư để phục hồi Tiên tánh tức tánh của anh nhi. Bậc thật đức phải có trí vô tư, sự vô tư làm cho trí kia sanh ra sự công đức của trí tuệ. Bậc thật nhân phải có tánh vô tư, sự vô tư làm cho tánh Linh Quang đặc nhất.

Muốn siêu nhân trước phải siêu hóa cái ba lòng, siêu nó được tức đặc siêu nhân trong Tam Giới.

Muốn siêu giác trước phải siêu tư ngã của bảy tình, siêu nó được thì thất chơn hiển thân vào cõi đại giác giải Tam Giới.

Muốn siêu quang trước phải siêu hết quan điểm của trí mình, siêu nó được thì trí tuệ của bậc siêu nhân có đủ, siêu sáu cõi lục độ để chứng đạo lục tâm thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không động thân trong lúc thông thiên học, nhờ ý an để sự thông thiên trong lành mạnh vô tư. Không cảm thân trong lúc thông linh pháp giới, nhờ trí an để sự thông linh trong thiền giác tu hành. Không vọng cầu trong lúc hiển pháp thân, nhờ tánh yên để sự hiển pháp thân mở cửa huyền cơ vào trong Trời để đại đỉnh.

Không quán tướng trong lúc thiên nhãn thông, nhờ tâm yếu để tâm hiệp nhất thì sự thấy

biết mới màu nhiệm kỳ quan trong Máy Hạo Nhiên siêu qua Tam Giới vô hình.

Không ỷ lại trong lúc thông linh, cẩn thận mà được qua sự thông tri của Thiên Binh Thần Tướng, trong ba mươi sáu cõi Trời người đã siêu pháp giới huyền cơ.

Cẩn ý trong lúc thông thiên, nhờ sự cẩn ý nên giấu kín sự huyền cơ đạo học tức bảo đạo. Thận ngôn trong lúc thông thiên, nhờ sự thận ngôn nên kèm được tâm duyên ý mã, trong lúc học đạo với Như Lai tức bảo kinh.

An thần trong lúc thông thiên, nhờ an thần không biết sợ hãi trong những sự tao ngộ quỷ thần, nhờ thần an lòng không khiếp đảm, nhờ vậy mới siêu giác quỷ thần trong sáu ngã trầm luân. Bền lòng trong lúc thông thiên, nhờ ý chí không đổi dời sự kiên định mới mở ra chí nguyện thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đắc thành được kiên định và sự minh trung trong thượng giác, tức là bậc đắc pháp thường lưu ý trong lúc thông thiên, nhờ lưu ý tự nhiên mà kiểm soát được mực thước thông linh, trong mọi sự kỳ nhân và xuất xứ của sự việc để không lệch sự giáo pháp của Trời thiên.

Sự chưa biết tự cầu học để mở mang, sự thấy nghe từ tự huệ để thông đạt, sự làm lần tự chữa để khỏi mê thần, sự giác ngộ tự huyền ẩn để định huệ, sự sai biệt tự lùi lại để tri nghiệm cho thông. Nhờ mực thước đó đưa mình vào đại mực thước để mở tu di sơn học đạo.

Bậc thông thiên là đi tầm sự cứu cánh của tâm linh, đi tầm sự trường sinh của khứu giác, đi tầm sự linh đạo để chánh nhân, đi tầm sự thông kinh để đại triệt đại ngộ.

Bậc thông thiên là đào sâu cho tới nội tâm để tâm đạt kỳ tâm, đào sâu cho tới linh minh thần giác cho tri giác thành đại giác. Từ đó mở ra một cánh cửa vô hình, vào những nơi mình muốn đến trong các cõi huyền vi đắc đạo huyền vi.

Trở lại cõi không thời gian nghe lại tiếng nói của ban sơ, trở lại cõi không không gian biết lại sự vạn thức của thuở ban đầu, trở lại cõi không Trời không người hiểu lại sở học trong vô tượng, được vào cánh cửa ban đầu thì liễu ngộ lại sự vô thủy để toàn chung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đến đây con mới hiểu Trời không cửa có Hồng Mông có lửa tức là Thiên Hỏa cản đường, đạt đến đạo lòng không lòng vào đây cháy sạch phàm lẫn thánh. Bậc chưa sạch ngã tướng vào đó rã tan, bậc chưa đủ lực thông vào đây cháy thành tro bụi, bậc chưa sạch bảy tình vào đó thành tro. Vì vậy Trời không cửa nhưng mà có lửa lớn để tẩy trần.

Trong thiên tạo lửa lớn lọc thể đạo vô hình, trong thiên chơn lửa thiên phục thể nguyên thủy,

trong Hư Vô lửa lớn tẩy rửa sanh tử chương đề Như Lai tâm là ngọc hiển Minh Châu.

Vượt ra biển lửa bảy tầng rửa tâm ô thần tướng, vào trong biển lửa hồi sinh lại sự cao thượng Hư Vô, vượt qua biển lửa mới thật chơn nhưn đại giác.

Tâm vô tướng qua lửa hiển vô ảnh chơn quang, kim vô ngại qua lửa vào đường hoàng đạo, ấy mới gọi Trời Hư Vô không cửa, có bảy biển lửa để đón tiếp chơn linh. Vào được bên trong mới hội sự linh bất linh tại ngã.

Kẻ sĩ không còn lời gì đại đạo thanh tịnh, người nhân không còn dùng ý gì đạo lớn vốn vô thanh, lòng nhưn đã sạch thiện ác thì chơn thiện mỹ hiện ra, vào được đạo thì tâm sanh Kỳ Bảo.

Nơi không tướng nghe được Âm Ba Đại Hồn đào tạo dạy dỗ, cõi không hình nghe được diệu âm Cổ Phật thí âm ngôn. Đạo không biên giới nghe được Hồng Mông Thượng Đế điểm hóa. Đó là vào trong Tam Thể Vô Cực để hiển Minh Châu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Trong nước trí hiệp đại non ngân sanh phong thủy, trong thanh bình hiệp đại hải sanh Diệu Pháp Phật ngôn, trong thanh cao hiệp đại thiên thể để hoàn đồng. Sau khi hoàn đồng mới nhận ra sự lòng không lòng, mới mở được tám vạn bốn ngàn sáu trăm cánh cửa của Đại Thiên Thế Giới. Mỗi cánh cửa là một bộ của thần minh, học đến tột mới thành chánh quả trong một Pháp Môn Đại Học Chi Đạo của Trời.

Người đắc đạo phải chọn một trong số tám ngàn để hàm thụ chánh định Linh Quang, có đủ sự thông thái mới tròn đầy công đức để toàn giác. Cửa này chỉ mở cho ba hạng người.

1. Bậc tu thiên định phải đủ lực thông.
2. Bậc trưởng một bộ môn học đứng đầu Tam Giới.
3. Bậc tu được mười ngàn công đức để hoàng đạo.

Chỉ cho ba hạng người này vào mở cửa Đại Thiên Thế Giới, tự chọn Pháp Môn Đại Học của riêng mình, rồi tự hàm thụ siêu giác của chơn linh.

* Còn cửa Tiên Thiên cho năm hạng người thành đạo.

Cửa Tiên Thiên:

1. Phải đạt lòng không lòng sự trong sạch hoàn nguyên cùng Kim Tiên để hội pháp hải.

2. Bậc chí nhân hành nhân trị trong sáng trong một chu kỳ biết lập đức chí dân.

3. Bậc thiên định phát lục huệ xiển dương phù trợ cố vấn tốt cho Quốc Gia phù trợ vương đạo.

4. Bậc chơn tu thật lòng bảo đạo, bảo pháp bảo kinh, không thay đổi chánh tín trong chu kỳ tại thế gian phò đạo.

5. Bậc Quan Binh Thần Tướng và nhân sĩ lập được công đức năm ngàn là đủ số trong chi dân hành độ, là những con người trung nghĩa ngay thẳng với quân vương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Được đủ đây thì ba mươi sáu cửa Thiên Cương đón rước, Trời và Phật Tiên Chương Giáo, Chương pháp đón nguyên thần hóa thân ta trở về phục vị. Sau đó ta tự chọn trong ba sáu Huyền Môn Học để hàm thụ cho mình đặc đạo Như Lai.

Sau khi đặc đạo được làm chương pháp hay chương giáo trong một bộ môn của cảnh Tiên hay nhà Phật.

Lòng không động nhân quả sự thanh trong trở lại, trí không động nhân tính sự thanh bạch trở về, tâm không động nhân cách sự thanh sáng bộc phát. Được như lòng không lòng sự tròn sáng hồi nguyên.

Biết sự thường tâm thà không biết để đi tầm sự vô thường tâm, hiểu sự tình tường thà không hiểu để đi sâu, hiểu sự tình tường thà không hiểu để lòng trống đi sâu vào sự giác ngộ, am tường thế sự thà không để ý, như người khờ để

đi tầm tâm thiên thanh tịnh. Trong mỗi sự giả ngu thì lòng thanh tịnh có sự học huyền giải để cho lòng ta Hư Vô Chi Khí, khí ấy tầm nguyên.

Đôi nhân với sự động làm nhân mình phải loạn tưởng, đôi trí với sự xảo quyết làm tâm trí phải bất an, đôi thể với sự nguy biến làm trí mình phân biệt. Đó chỉ vào trong mình sự chơn tịnh dạy chỗ thanh thiên bạch nhật lại lòng mình.

Không trách thể nhân vì sức đạo trong họ đã mất, không trách thể gian vì tâm học thiên giác chánh pháp đã xa lìa, không trách thể sự vì nhân loại động hóa phải điều tàn chinh chiến. Chỉ trách mình không đủ đạo tu nhân để hương chánh bậc thiện tri thức giác ngộ trở về cùng đạo.

Lìa chánh tâm không còn đạo để khởi tu, lìa đức nhân không còn đức thiện để cải hóa, lìa pháp nhân không còn đức tự trị tu nhân. Chỉ có kẻ sĩ biết lìa sự động tâm trở về thiện giác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Con đường tâm linh là sức tịnh để trở vào trong, đến bên trong được thì thần minh tỏa sáng. Sự tịnh sáng tròn đầy kéo sự nguyên lý vào trong, biết thanh lọc sự mê thần làm sức vạn năng thanh tịnh. Có đủ sự thanh tịnh thì sức các chơn huệ khai phát tiềm năng.

Nguyên đi không lùi để luyện tâm trường thống, thanh tịnh đi không lìa để luyện tánh trường thống, lòng tu đạo đi không lìa để luyện trí trường thống. Được sức trường thống thì như con thiên lý mã biết phù trợ sức đạo của chân nhân.

Có những lúc nhẹ nhàng rồi, lìa thân tâm để thị giác, có những lúc an tịnh rồi rời ý niệm để thiên cơ, có những lúc sạch lòng rồi rời tri giác để thần ta an. Như người đi du lịch biết an lòng thì sự du ngoạn mới có chỗ lậ tận thông, mới có chỗ học hỏi và phát đạt.

Đừng để mê thần sau khi phát phú quý, đừng để cảnh thần sau khi đạt địa vị cao, đừng để

trì trệ thần sau khi nhậm chức làm quan. Phải biết ba ngôi quý đó tuy là cao quý, là Trời cho ta một phương tiện lớn để thể thiên hành đạo phù trợ sự công nghĩa của quốc dân. Nhờ đó ta biết tu tịnh để sớm thành chánh quả.

Không bỏ lỡ cơ hội tức là bậc biết tu chính thời kỳ, không bỏ quên đạo đức tức là bậc biết đạo chí nhân, không bỏ lỡ phương tiện tức là người giỏi về binh pháp. Người không bỏ lỡ cơ hội tức là người đủ sức đạo trường thống để thành công

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nghiêng mình với bậc nhân cho chung nhân hòa thủy, vào chung thủy kính để tâm tịnh lòng an. An mình với bậc lễ cho lễ nghĩa phát pháp thủy, tạo nền móng lớn sở học văn minh.

Khiêm mình với bậc đạt đạo cho thần mình giao cảm linh giác chơn thần, để mở rộng đạo chi dân giàu mạnh thiên hạ.

Ái các bậc trung nghĩa thần để bảo vệ văn hiến của quốc dân. Bậc biết tôn trọng văn hiến và luật chí nhân để giúp thần dân đắc đạo.

Không che phủ nhân mình, biết sửa sai là bậc khám nghiệm sự trong sạch của tinh thần, không che lấp hạ nhân của mình sai, cho nó cơ hội để quang chính. Sự tu nhân không cản sức của trí tuệ không che đậy sự thân thù.

Lập khoan chánh cho thế đạo bình quân, sự tự giác để đổi mình nhân tức là người văn minh đang trau dồi trí tuệ để an chánh trí tuệ.

Đổi thế lòng chưa sự chí nhân, mỗi việc hàng hóa lập được mỗi mọi công đức, nhập thế hành như không thiên vị để thưởng phạt phân minh, rồi dung chánh thi ân cũng đạt một công đức, làm mình sáng cho người giác ngộ chơn lý để hồi tâm tu chính cũng được một công đức.

Cái nhân hoa đã trở trong lòng phát ra lời minh huệ để tường thông cùng đạo, khí không thuần ta lùi lại, để không âm không dương

tương khắc tự tan. Tiết độ không thuận ta lùi lại để cho ngũ hành tự nó sanh hóa, nhân kính không thuận ta lùi lại để không tương sát lòng nhân. Nhờ lùi lại nhường đường kẻ sĩ có đức nhân sẽ kính bậc lòng nhân khiêm mình để đạt đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Khiêm để an chính nội tâm, nội tâm khai sự kim kia thành đại lễ, ái để mở khí phách của lòng nhân, lòng nhân khai bậc thiện nhân đạt sự đại từ bi giới sát, quý để tôn nghiêm sự tôn kính tạo ngộ sự đại học của thiên lý triều nguyên, sự triều nguyên làm đức tu vào thượng triều đại lễ. Nên bậc có chí nguyện giúp đời tức là giúp mình đủ công đức để trở lại Thượng Thiên tu đạo.

Bậc đạo đức đại công không kiêu cách để công lý công đồng thì sự khiêm nhân thành ra

công đức, đắc đại lợi không kiêu sa để đại phương châm vào phương sanh Thánh Nhân chỉ dụng lập công đức người với Trời, đắc đại lộc tay có quyền binh không kiêu hãnh để mực thước phù trợ sự giàu mạnh chí nhân. Nhờ phương tiện quyền binh để đạo mình khiêm nhân trong công đức vô lượng.

Đắc đại đức trong thiên hạ không cầu kỳ để mực thước văn minh của quốc dân, làm đại công viên quả mẫn Niết Bàn cho thiên hạ tu tâm.

Dân chỉ quý họ làm tròn bốn phận để chi dân, quan chỉ quý họ làm tròn trách nhiệm để chi đức, quân chỉ quý họ làm tròn nghĩa vụ để chí nhân. Chỉ có bậc chí nhân mới công chính thái bình, đem giàu mạnh lại cho thiên hạ an định.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Được thành công phải mừng cho chính mình, sự tạo nhã làm cho nhân mình trọng kính. Được thành nhơn phải mừng cho chí nguyện của mình đã tròn đầy, sự tròn đầy khiêm nhơn cho sự chí nhân trọng kính.

Được thành hiền tài phải mừng cho sức học của mình, sự minh tâm chánh giác khiêm cung cho hàng học sĩ lành nhơn trọng kính. Được giàu sang phú quý phải mừng cho sự cộng đức, công đức của mình thành tựu nhưng luôn giữ trí độ và lòng nhân, sự công chính làm tài nhân trọng kính.

Thượng nhân trung hậu là bậc ái quốc vị tha, thượng nhân trung hiếu là bậc yêu dân đại sĩ, thượng nhân chung chí nguyện là bậc lương đồng tinh thần. Chỉ có bậc thượng nhân chung chí nguyện thì quốc thái nhà an thái bình thiên hạ.

Dân minh đức tân trang sự kiến quốc giàu nhà, nhân thanh trị tân trang nguồn tài nguyên quốc thổ, thần dân minh đạo đức tân trang lại sự kinh bang tế thế dân quốc giàu mạnh an lạc âu ca.

Nước thái dân bình là sự đắc chí nhân của dân chính tu, nhà chính hạnh, quan chính đức, quân chính đạo và công lý chính hành. Đó là sự đắc nhất trong một quốc gia giàu mạnh.

Dân là sức của nước, nhưng phải cần sự dân chí tao hùng, sự quảng trị có chí nhân, đạo lực lớn của dân làm cho giàu mạnh phong thổ, dân là chí của nước nhưng phải cần sự trí tuệ để trường thống các ưu sách chí nhân, nhờ tân trang mà những sự văn minh được thành tựu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Dân là sức đạo để trường thống một quốc gia, cần phải có những bậc chí nhân đại diện công chính cho dân để tân trang trí tự do, nhân quyền bình đẳng theo trật tự và mực thước hành chánh nhân trong xã hội. Dân là sự hiệp quần dựng lên một thể nước, nhưng không thể thiếu

những bậc dựng nước để cho thiên hạ hạnh phúc thái bình.

Đứng vào Đạo Trời lập luật chi dân để cho dân đồng đạo thì mạnh về lễ, dân biết lễ đối nhân thì việc xử thế mới an ninh thành trị, đứng vào đức nhân lập công chính để an bang, sự công chính giúp dân kinh thương tế thế.

Bậc trí biết làm giàu mạnh quốc dân, bậc tài đức kinh bang kiến trúc, bậc tài hoa biết kinh lập kiến thiết làm Quốc Gia thành một địa đàng. Đó là sự hiệp quần trong đại khối trí tuệ của quốc dân làm nên một lịch sử.

Sức công chính an lòng thiên hạ tức có quốc độ, đức công chính yêu người thiên hạ tức có thái bình, lòng công chính yêu Tổ Quốc thiên hạ tức có hạnh phúc, dân quốc thành lòng thiên hạ mới lập được thái bình phong.

Người giỏi thêu thùa làm cho bước dệt càng đẹp, người giỏi nhân trị làm cho quốc hội càng đẹp, người giỏi ứng thi làm cho quốc văn càng đẹp. Cái đẹp của tài hoa làm cao kiến thức của một quốc dân chung hưởng cái đẹp của sơn hà.

Cái đẹp của người con gái sẽ tàn theo thời gian, cái đẹp của quốc văn làm sáng tỏ một thời kỳ. Bậc chí nhân đóng góp tài hoa cho muôn người thanh trị, cái đẹp song mỹ sống mãi ở lòng người, đó là cái đẹp chí nhân cho những bậc thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Sự trong sáng làm tâm đức tỏ ngộ hồi nguyên, sự thanh huệ làm tâm đạo giác ngộ hồi nguyên, sự thanh tịnh làm tâm trí tuệ thanh sạch hồi nguyên. Cái luật đạo hồi nguyên là sự cao đẹp trở lại.

Bậc đắc tâm học phải làm cho trí mình sạch niệm, có sạch niệm thì ảo giác mới lìa khỏi nội tâm, sự mê thần mới được trong sáng trở lại, biết được dục niệm và lục thần như sáu áng mây, chỉ có vượt thần mây thì đứng ngoài mưa để lòng ta thanh bạch tự.

Không có lòng chê đời tâm lý mới được phục vị, không có trí chê người tâm đức mới được thanh tịnh, không có tánh phân biệt người tâm đạo mới được thanh ba. Trong mỗi sự thanh ba làm cho đạo cao nhất trượng.

Để sự giải thoát vào cái vô biệt niệm sẽ lặng an, để sự tạo ngộ vào cái nhân hoá duyên để tịnh an, để sự giác ngộ vào cái tự nhiên sẽ an thần. Nhờ thần an không còn đủ giờ để mình học đạo, vì trí tuệ luân phiên nó mở và hiện ra.

Đến đó say trong văn kinh tâm lõi mở thần kinh, say trong điển văn tâm đường khai đại giác, say trong Tâm Kinh tâm linh tánh để tạo phụng. Sự say đó cao sâu phát ra kỳ tâm dạy cho ta đắc đạo.

Nghiệm cho kỹ trực giác đến hay mê thần, suy cho thông tâm thức đến hay huyền ảo, nghĩ cho minh tánh đức đến hay nhân quả trầm tư. Có nghiệm được như trên mới thoát ly biển khổ.

Không để khái niệm chiếm hết lý trí và Tu Di, không để lưỡng tâm làm giao động khi tâm ta phát huệ, không để lưỡng tình làm cản tánh

lúc hoá thân đăng thiên. Nhờ xét kỹ nội tâm tự mình mình thông sự đại ngộ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đôi đầu với sự thanh tịnh mà thiếu trí tuệ còn khổ sở hơn đi vào rừng bắt cọp, đôi đầu với trí tuệ còn thiếu mực thước sách lược khổ hơn xuống biển mò kim. Vì vậy cái giác ngộ của bậc trí tuệ của nhà đạo là ngộ không, tức không để ta thiếu sót sức học của trí tuệ, tức không để mình thiếu sót sự trí tuệ và mực thước thanh tịnh để thăng được đạo ở lòng mình.

Có nhiều sự đụng chạm tức là Phật muốn nhờ nó để rèn mình có lòng nhân, để khi đối diện sự nhân cho tương xứng, Phật muốn rèn mình lễ để khi đối diện đại lễ cho tương giao, Phật muốn rèn nhân phẩm mình để khi đắc đạo, đắc phẩm cao không bị quái ngại. Trước mình đường như thanh kiếm biết luyện rèn, bậc trí

kiếm cầm thượng phương bảo kiếm để trị an trên phương thượng.

Được đắc đạo; khiêm đạo mình để rèn luyện lòng trong thiên thần giao cách cảm, cái thấy biết không lòng để trường sanh hoá tánh lục thông.

Được đắc nhân khiêm nhân mình để an thần cho thần mình giao cách cảm, sở học của chí nhân trường sanh hoá linh tánh để Như Lai.

Được đắc pháp khiêm mình an trong thiên pháp, sở học của bậc đắc pháp Trời quân pháp bất vị thân.

Được đắc lòng chí nhân nghiêng mình trong Tam Giáo, trường sanh hoá sự chí nhân cho nhân lớn đắc Phật nhân.

Cái nhân của bậc lãnh hội sở học của Như Lai, nên cải thiện sự thiện cảm của cái nhân ngoại nhân để thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Mục thước của cái đức không lòng mới đo được thể đạo của nhân ngoại chi nhân, có Tu Di lớn sợ gì Linh Sơn không chứa bảo, có mục thước lớn hàm thụ được sở học thiên nội phi thiên. Cái linh cảm Tiên Thiên mới phi lai phục vị thì có ngại gì không tao ngộ sự nhân thượng phi nhân.

Tri đề thức khi tròn đầy lại không tri cho tâm thông phát huệ, học đề mở mang khi tròn đầy hàm thụ sự minh đạo đề đắc huyền cơ, biết đề khai kinh khi tròn đầy hàm học đề thông linh ra ngoài Tam Giới. Cái trí tri thành sự màu nhiệm của thiên thơ.

Hiếu đề thông thần khi tròn đầy sự lậu tận tánh thành thông huệ, giác đề thông thiên khi tròn đầy sự lậu tận Minh Châu thành kỳ tích đề thành nhơn, an đề ẩn mình khi tròn đầy phát ra một sự nhập định, cái tao ngộ của không thời gian tỏ sự quá khứ với diện mục bản lai. Nhờ biết siêu hoá được cái nhơn thần của đại giác ta hiển đạo giữa tâm trung kỳ đạo.

Bậc thiên sư thiên cho tỉnh lòng, khi tròn đầy sự thông thiên điểm hoá thân mình vào chánh đạo, tỉnh thần khi tròn đầy sự thanh tâm tỏ ngộ đạo Diệu Hữu để Hư Vô, học cho am tường khi tròn đầy sự văn minh trong chơn tâm nhập hoá để sự học không thiếu sót trí tuệ. Được sở học nhiệm màu sự hiểu học giúp đại ngộ, đại lộ Niết Bàn kinh trong ta phát ra thâm kín.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cho nên bậc đắc đạo chơn nhân sự tròn đầy lại siêu cái công năng, nên lòng không chấp đức đem sự hàm học ở trong nội thân để đắc tịnh để vô tư. Còn bậc đắc chơn như sự tròn đầy là bọc bạch, lòng thông lòng trong vô quái ngại, nên làm được cho tròn nghĩa vụ chẳng dám tính công mình. Có không tính công mình mới đắc sự công minh để công tâm trong Trời Đất.

Còn bậc chí nguyện giúp đời, sự tròn đầy lại không buộc nhân mình trong công quả thế gian, có đức sự vô tư để công viên quả mãn.

Phải học cho mình siêu đến đức chí nhân, phải nghiêng mình cho siêu giác, sự tầm nguyên tức là người thành đức không chấp đức cao mình.

Phải liễu ngộ cho mình an, đến đức sự an thần phải nghiêng mình cho thông thái, sự thông thái không để thành tích nhỏ làm tổn đức của bậc thông thiên, để lãnh hội sự tân văn minh để đãi nhân, khi đến nhân thượng nhân phải nghiêng mình lễ kính. Sự lễ kính làm luân thường đạo lý đến sự thanh tịnh thuần nhân.

Khi luyện thần phải cách vật để khỏi cản trí tuệ và thần minh, có không cản thần minh sự trí tuệ sẽ đãi ngộ thông linh, vượt ra ngoài Tam Giới hàm học đạo lớn của vô hình mới tỏ ngộ sự màu nhiệm của kỳ nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Phải để lòng vô tư trong sự thấy nghe trong Vũ Trụ để thoát sự ràng buộc của sắc tướng thanh âm, có được mực thước thần minh thì sở học của chơn như trực dạy, mới hiểu được “Thiên Thâu Thiên Nhất Xích, Địa Thâu Địa Nhất Thối” mà qua được thần thơ đang giảng bủa khắp chín Trời.

Vào cảnh giới nhân ngoại chi nhân phải tỉnh lòng, có được thanh tỉnh lòng thì lòng không mới suốt thông sự vô tận của chơn lý. Vào cảnh giới của thần thông thần để chi thiên ngoại hữu thiên, phải sạch tướng, có sạch tướng mới thoát ra sự thấy biết trừu tượng của vô vi.

Được vào cảnh giới tâm ngoại tri tâm để thăng thiên phải sạch ý niệm, có sạch ý niệm mới được linh cảm thần giao. Vào cõi Trời vô biệt niệm mà thành chánh quả.

Cửa vô hình phải chứa cái tâm không, vào trong không bị huỷ hoại, đức năng lớn mới phát được tiềm năng, có đặc nhất tiềm năng là hàng đạt giác.

Cửa vô hình khép mở nhờ cái thông thiên sự thông thiên làm sạch nhân quả để Hư Vô, chỉ có sạch nhân quả của bản thân thì sự bạch lộ phát quang năng đưa kim nhân vào đường đại ngộ.

Cửa vô vi dẫn đạo vô thường, nhờ sự làm tròn công đức của người nhân tâm sanh chánh thần, sự chánh thần được trở lại cự vị trước kia ta nhập thế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Cõi Trời Hư Không Thiên tức nói nơi không thiên vị, người còn tâm vị kỷ chẳng được về, cõi Trời Vô Thiên tức nói nơi chưa đạo sạch lòng không lòng, người chưa dứt bỏ tư lòng không bao giờ giải thoát thân linh để thăng thiên đắc địa, cõi Trời Vô Biên Giới Thiên tức nơi không còn luật sanh tử bệnh lão, người chưa sạch tâm nhân quả không được trường sanh hoá phi lai vào Phật quốc.

Thân không hình mới giải thoát thân sanh bệnh tử, tâm không hình mới kiến pháp giới của Như Lai, tánh không tình mới đắc ngộ đức năng thượng học. Bậc giác ngộ biết nghiêng mình thành kiến mới chết khô, nhờ chết cái tâm đời mới thân mình cùng tâm đạo.

Nhân liễu tánh Phật tự phát tâm sanh, thân liễu tánh pháp lực tự tâm giác, Thánh liễu tình pháp thân hiển thân mình, Tiên liễu ngộ vô vi tâm dăng kỳ tích, Phật liễu hình thiên đạo dẫn quờn vô. Sự không tâm để giải thoát là không để sự học thiếu đi mực thước của Pháp Môn Vương Pháp Như Ý để cho mình đại giác đại ngộ.

Thiền không giác là sự đốn Tâm Thiền chưa liễu ngộ, định không huệ là sự dần dần còn cảm thân mình, tịnh không thanh là sự mê trần chưa dứt khoát. Nên tâm cảm tịnh thân tu mãi chẳng đạt linh.

Trí không huệ là sự hàm học còn trong lầm lẫn, tịnh không huệ là mực thước pháp môn không đúng đường vô.

Tâm không sáng là lòng chí nhân chưa sạch niệm, thần không thông là tánh trung dung chưa được thuần phong. Cho nên các cửa của thần tâm còn khép kín, là do sự tu thiếu Pháp Môn Vương Pháp Như Ý nên sự thanh tịnh chẳng hồi nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Các bậc đại đức thường đức nhân trong cái đời sống, biết vị tha để an lòng dân cho đến sự ăn ở cũng vị tha, nhờ tròn đức vị tha nên thường chay tâm cho bớt nghiệp lực để trở thành chánh quả.

Các bậc đại nhân thường nhân trong cái đời sống xử thế chi dân, nhờ đạo chi dân nên thường tôn trọng bậc vì dân đem thái bình thanh trị.

Các bậc đại trí thường trí trong cái đời sống để thông suốt am tường, nhờ đạo lớn am tường nên vô tranh để tròn đầy trí tuệ.

Các bậc đại ngộ thường đón sự kỳ duyên, nên mỗi sự hàm học đều bổ ích cho đời sống công viên sanh đại giác ngộ để quả mãn.

Các bậc đại giác thường vị tha trong đời sống biết hiến dâng sự thanh tịnh, biết hy sinh sự mê lầm nhờ được gương lành làm minh đức cho bậc kỳ nhân phò trợ Thiên Đạo.

Thấy có sự am tường nhờ sự am tường đưa người ra đại lộ của Phật Pháp. Biết có sự thiên cơ nhờ thiên cơ mà vô danh để văn minh thành đức theo về.

Mới có mục thước thần minh nhờ mục thước thần minh đưa người mê vào bờ giác. Trí có độ lượng lòng nhân, nhờ độ lượng lòng nhân mà làm tròn công đức trong tâm pháp, hiểu có thị giải huyền cơ, nhờ thị giải huyền cơ đem dân quốc vào thái bình thanh trị. Đó là sự mục thước trường thống của bậc thượng học chí nhân làm cho xã hội văn minh và phồn thịnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Ăn không cầu kỳ để sự dưỡng sinh kia thành đức, ở không cầu chấp để sự tổ chức có trị an, vui không quá nhậu nhẹt quá lời để thanh tâm vào hạnh phúc.

Buồn không quá giận và phiền não để đấm bực cái tâm trần, có được mực thước này mới an thần phát huệ, thường nhắc mình an trong cái động của vô duyên, thường làm vui mình trong cái buồn của vô có, thường tỉnh lòng mình trong cái lợi lớn của vô công. Nhờ biết thường tỉnh trống lòng không bị dục niệm quấy phá.

Giải cái tình buộc để thoát cái danh nhân, giải cái nhân buộc để thoát cái danh phận, giải cái lễ buộc để thoát cái phi lễ về sau. Đó là người giữ mực thước thoát mình trong nhân quả để tường minh nhân phẩm.

Xử thế có chí công mới không can thân trong trí tuệ, sự không can thân làm cho trí tuệ thông thiên.

Tế thế có chí nhân mới không mê trần, sự không mê trần làm huệ tâm trong thính âm sạch

tướng để cho tâm phát đức trong Thiên Đạo tự nhiên.

Hàm học có mực thước mới không cảm lòng tiết độ thì tính khoan chánh theo về, làm cho mình tâm rồi kiến tánh.

Công tâm có khoan dung mới không cảm chơn lý thì Kinh Vô Tự hoan khai. Nhờ sự hoan khai mới thắng mình cho thần binh pháp tướng kỳ xảo của huyền ảo vô vi để ta đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nên sự biết miễn bàn để cái hiểu Tu Di Sơn không bị làm lẫn, nên được thần an, nên sự thấy nghe không tình để cái tường vi tỏ thông nhân quả, lực vay trả tự nhiên được định trí.

Bậc hiểu để tiến thân, không dục niệm cái siêu lý tự tỏ Ngạn Ngữ thông Thiên Kinh, làm cây đèn trí tuệ siêu giác cho sự am tường được sự linh tâm.

Nên thấu phóng Linh Quang ra ngoài động và tịnh, được vào trong là Thái Cực, ra ngoài là Hư Không là Vô Cực để hiển chỗ tinh thần linh chánh tinh thần tức giác ngộ.

Giác được một lập đức nhân để hàm học lẽ một, ngộ được mười lập trí độ để tu chính được mười. Nhờ sự trường thống mà mã đáo công thành.

Như người đắc đạo nhìn lên như nhà không nóc, nhìn lên thì thấy Tinh Tú mây mưa, như trí không ràng buộc nhìn vô thấy bạch tượng trong lòng.

Như tính không tình lý pháp, nhìn tới hiển ra sự tường vân, được như trong tức về nơi không động tĩnh đó gọi Thường Tĩnh Thiên ta được lui tới trở về.

Nhập quả tại Thiên mới lễ trọng lời pháp, thần mịch biết dân bình ta phải lễ để tự hoa, nhập khoa đi lễ Phật tại Thiên phải lễ trọng ý niệm. Thần mịch biết cúng dường ta phải lễ để phát tâm hoa.

Ở trong Trời tuy siêu nhiên vật gì cũng có chủ, lễ là sức đạo để các bậc đại ái biết cúng

đường, tuy không đạp đất sự đi lại cõi vân du, học không trối lòng sự học hàm thụ, tính không bàn ra sự tín nhiệm gọi huyền cơ. Bậc đại sĩ giữ huyền cơ tức là người bảo quốc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Giàu không xa xỉ bậc nhân sĩ vào trong sự lành mạnh của kim y, sang không cầu kỳ bậc nhân sĩ có thanh y, cao không kiêu cách bậc nhân sĩ sống có mực thước, quý không đa vinh bậc nhân đem hạnh phúc cho đời tức cho mình đó vậy.

Yêu lớn không lụy mình dâng tình ái quốc thông suốt, ái lớn không giận hờn vui với sự trung hiếu làm nên, tín lớn không thôi thân, bậc mình trung tròn hiếu thuận. Vì người vì mình đạo đức lớn mới thành công.

Người được không quá vui, sự quá xuôi dẫn mình đi vào chỗ nhảm lẫn sự việc, mất không

quá buồn sự buồn quá làm thiệt hại đến lòng nhân, thành không quá kiêu sang, sự quá kiêu sang làm lệch các mỹ cảm, bại không quá thất tình, sự quá thất tình làm sự sủng ái bị cháy khô.

Tâm không quá mê sự mê tâm làm mờ tối trí tuệ, lòng không quá háo thắng sự háo thắng thất nhân tâm, học không quá cầu kỳ sự cầu kỳ sẽ đem lại bại đức, hiếu không quá đa nghi, sự đa nghi ngã đổ tình thâm.

Tu không để dối lòng, sự dối gian thành ra yêu mị, mền không để thất thiệt sự thất thiệt sanh bệnh đa nghi, thương không để thiếu sủng ái, sự thương hoá thành thù, quý không để thiếu lễ kính, sự thiếu lễ kính thất nhân, nhân không để quá tự do, sự tự do quá chón làm loạn lễ nhạc.

Sĩ không để quá tước vị, sự tước vị ngăn đường chơn thiện mỹ để đạo tự hoa, nông không để quá dốt, sự quá dốt thành ra đần độn, trí không để quá hay, sự hay quá dối gian lòng. Thù không để quá thù, sự quá thù thành ra bạc ác. Bạo không để quá ngược, sự quá ngược

khinh đả tinh thần làm loạn kỷ cương. Nên bậc tu đạo phải biết cương nhu cho thành lễ nhạc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Chồng không quá độc tài, sự độc tài làm lòng nhân của người vợ thô bạo. Vợ không quá kiêu sang và cao ngạo, sự cao ngạo làm mất sự dịu hiền. Cha không quá giáo cường, sự giáo cường làm con sợ quá xa lánh. Con không quá ngang tàng, sự ngang tàng làm mất lòng thương của đấng sanh ta.

Đức không để thiếu khoan dung, làm đức kia mất sự cao thượng. Đạo không để thiếu cảnh tỉnh, làm đạo trị lý mê lầm. Quyền không để thiếu công bằng, làm quyền kia lệch cao quý. Chức không để quá lạm phát, làm uy tín lớn bị cháy khô.

Kính không để quá trêu chọc vào giỡn cợt, làm sự tôn ty vô trật tự. Lễ không để quá cầu xin, làm sa sút đức tin của mọi người.

Thấy không để quá hồ nghi, làm thương thù lẫn lộn. Biết không để quá hồ đồ, làm sự tín nhiệm mất linh thông. Mẹ không quá giáo nghiêm, làm tình con nghi vấn lòng yêu thương của Mẹ.

Thượng không quá khe khắt, làm những hàng phù trợ xa lìa vì tối lòng nhân. Trung không quá tranh tài, làm những hàng nghĩa cử sợ bất trung mà bỏ chốn. Nghĩa không quá phân bua, làm bậc sĩ chí chán chê.

Thật không quá cứng nhắc ngay trừ, làm sự tu di của người đi theo nông cạn. Thường không để thiếu công bình, làm xiêng lệch tình thương tưởng thưởng muôn dân. Phạt không quá bạc ác, làm người sai sửa đổi lý lẽ.

Tha không quá vị tình, làm lệch luật chí nhân, tức thương người của mình mà ghét người của họ, đó là không đúng đạo lý.

Xử thế phải am tường việc xử thành công lý mới chánh ái. Hành độ phải tinh thông, việc làm

đủ chánh ngôn. Phù trợ phải trung tín việc làm tròn đầy công đức. Cố vấn phải công bình việc xử nghĩa mới gọi bậc liêm minh.

Tự tỉnh để tường vi, làm sự tu thân của ta minh mẫn. Tịnh tọa để thiên cơ, làm sự tâm đức đạt thông thần. Tịnh khẩu để thông tim, làm sự thấy biết đi vào trong, có vào cõi thông lòng thì đạo trong thông kỳ đức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thắng thế không để lòng tranh, sự thắng đắc thái bình. Tịnh thế không để công danh, sự giúp đời bình đẳng. Nhập thế quán triệt hồng trần, sự nhập hoá có thiên cơ.

Học để quán triệt hồng trần, sự học kia thành huyền diệu. Tu để quán triệt hồng trần, sự tu kia lành mạnh, lành đạo. Tịnh để quán triệt hồng trần, sự tịnh kia có lối ra giải thoát. Quán thế để thấu triệt, sự giải thoát lớn mới đến, nên

bậc quán triệt hồng trần tự thành tín để hồi nguyên.

Không quán triệt hồng trần, sự đi tu của ta tu trong lầm lẫn. Không thấu đạo hồng trần, sự Tu Di của ta đi tu trong lầm lẫn. Có nhập thể thông thiên, đạo vốn tự tâm sinh, ta biết giải thoát mới quang minh.

Nghịch cảnh là phiền não, phải có để phương sanh trí tuệ, khi đạt trí tuệ mới biết nó là một ông Thầy giúp ta được thành công trong trí tuệ để vạn năng.

Bậc chơn tu không sợ phiền não vì phiền não là Thầy, có thông suốt mới phương sinh trí tuệ. Bậc chân nhân không sợ nghịch cảnh, có éo le đến tột cùng thì sự trí tuệ cũng mở ra tột cảnh. Phiền não là loại thuốc bổ ích cho tinh thần, chỉ có đắc sở học tinh thần mới thật sự cảm ơn nguyên nhân của phiền não.

Bậc tự đức nhìn để thấy mình, thấy được trí tuệ phương sinh tự lòng cảm ơn nghịch cảnh. Bậc tự trí nhận để thấy mình, thấy được sự mực thước để trí tuệ phương sanh lại cúi đầu cảm ơn nghịch cảnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc tự giác cẩn thận để biết mình, khi được trường thông dụng tâm mới thấy trí tuệ phương sinh, nhờ cẩn thận đi vào không thiếu sót. Bậc tự tri lại cẩn cẩn thận thận để hiểu mình, nhờ vào sức trí tuệ phương sanh mới thấy sự thanh tịnh là đường vô trong giải thoát.

Bậc đi tìm giải thoát phải biết mình cho trí tuệ phương sanh, đối diện với nghịch cảnh để thắng mình. Chỉ có thắng mình thì sự biết người để trăm trận trăm thắng.

Bậc đi tìm thanh tịnh phải giác mình cho trí tuệ phương sanh, đối diện với phiền não để đo trí tuệ của mình và người. Chỉ lại sự dạy mình mới thấy ta là ông Thầy của ta trong giác ngộ tự đức.

Tham sân si là liều thuốc của bậc chí nhân, khi ra ngoài sự liễu ngộ của nó thì không đặc đạo.

Liễu sự tham ngộ sanh được trí tuệ của chơn như, thấu thị sự sân phát sanh được tánh giác ngộ, thông suốt được si, sự si phát sanh lậu tận thông. Có phải tam tâm phiền não giúp ta thành Tam Thể Phật chân chính.

Đến đó thấy sự nhập thể là để quán thông thiền, có mở được Tâm Thiền sự huyền cơ mới phát sinh trí độ kỳ xảo của chơn như.

Đến đó thấy được sự liễu ngộ hồng trần mới sanh tánh linh để quán tự tại lại sự lòng không lòng thì đại bi trong tâm mở cửa đạo, lòng trống lòng phát sanh phúc điền trong người chí nhân lành đạo của bậc chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đến đó ta thấy kinh là mạch cho muôn cửa của Pháp Môn, nhờ mở được một cửa sổ của trí tuệ, tự tâm ta vào trong để thông suốt đại trí tuệ.

Kinh là cửa của muôn giáo để đón mạng môn, tầm được túc mạng môn, là lối thông thần kinh để mở ra một minh kính.

Kinh là khí cụ lớn của tinh thần, bậc đạt được sự thần thông thần mới mở được Tâm Kinh để cạo sạch nhân mình sau tám kính của Phật Pháp.

Kinh là chìa khoá Pháp Môn cho những bậc quán tự tại để thông thiên, có đạt sự tâm thiên thì liễu ngộ được thần kinh sanh trí huệ.

Kinh là mực thước trí tuệ để minh tâm, đạt được minh tâm phải cạo sạch thiện ác của sau tám kính, để tâm thông suốt đạo lớn vô hình, để thần minh sự vô tự.

Đức lớn vô tranh để thuần dương, quy về nhân lớn vô danh để giải thoát ba lòng trong Máy Hạo, Phật Đạo một nhà, nhờ thông suốt thị giải của thần minh.

Lý không tình thần kinh vào trong sanh trí tuệ, pháp kiến tính thần kinh mở cửa lớn Pháp

Môn, lòng không lòng thần kinh chứa sự thanh tịnh, trí không trí thần kinh phát sự trí huệ theo về. Có được trí huệ theo về mới là người đắc đạo.

Đến để được ngộ nội kinh, đi ngược vào trong tri giác để được ngộ nội kinh đi trong sự diệt độ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thấy để được ngộ nội kinh mở sự kỳ xảo thoát ra, giải để được ngộ nội kinh để bên kia cửa sanh tử, thoát để được ngộ nội kinh phát minh chính trường lưu. Có được sự trường lưu nên cạo sạch để thường tâm sanh đại tự tại.

Biết để tự nhiên để sự biết kia thành vô ngại, hiểu để tự nhiên để sự hiểu kia thành vô lậu, thấy để tự nhiên để sự thấy kia thành vô hình, ngộ để tự nhiên để sự ngộ kia thành vô ảnh, giác để tự nhiên để sự giác kia thành vô tranh. Năm

đức biết Hư Vô thì đạo trong tâm sanh thành ngũ đức, tức là Ngũ Công Đức Phật đó vậy.

Kim không sát đạo Hoàng Kim bổ ký ức để sanh Huệ Mạng Kim Thân.

Mộc không sát đạo trường sanh khí hoá để hoàng đạo thanh thân.

Thủy không sát Đạo Hư Vô thân sanh trong đại trí tuệ.

Hoả không sát đạo Xích Đế thân sinh quả đức lớn để thành Phật.

Thổ không sát con đường hoàng dương mở ra cho bậc chí nhân đi trong đường hoàng đạo để chân nhân.

Đến đó ngũ nhân quờn nguyên vào Ngũ Đế, Ngũ Giáo quờn nguyên thành Ngũ Đức, tâm tánh pháp hiệp làm một chứng đạo lớn để vô hình chơn đạo giới Hư Vô.

Gặp nghịch cảnh không thấy trái lòng sự không kia Hư Vô được thần nhân, gặp phiền não không thấy loạn tâm sự không kia hư vô được thần túc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Gặp khó không để biếng lười, sự không kia Hư Vô được thần minh kỳ xảo. Gặp thiện hoá không để đắm tình, sự không kia Hư Vô được thần trí. Gặp thiên vị không để ràng buộc tâm sự không kia hư vô thần linh ta giải thoát. Đó là mục thước lòng trống lòng sanh lại sự trường sanh trong trí huệ để trường sanh.

Gặp những cảnh nan giải không để thối mình, sự không kia Hư Vô thành lậu tận thông không để thiếu sót.

Gặp yêu mị không để yếu mình sự hư vô kia Hư Vô thành chơn như vĩnh viễn.

Gặp nạn khổ không để luyến tình sự không kia Hư Vô thần tâm chánh giác.

Gặp phú quý không để rời mình, sự không kia hư vô thần minh đại đồng công đức.

Gặp tài hoa không để rời mình, sự không kia hư vô thần nhân trong tiềm thức.

Gặp phi lễ không để thấp mình, sự không kia Hư Vô thần tâm trong âm thanh sắc tướng.

Gặp tao nhã không để trói mình, sự không kia hư vô thần tâm văn nhân và kỳ xảo. Được vậy mới không người không mình vào đạo lớn của Hư Không.

Nhất tự sanh phải không mình để tâm bất tử, nhất lý sanh phải không mình để trí tuệ thông linh, nhất pháp sanh phải không mình để đạo chi dân thông đại thể, nhất nguyên sanh phải không mình để tánh thiên lý quờn vô. Đến đó mới gọi cái đạo nhất nguyên Hư Vô thì thần Phật nhân sống trong Diệu Hữu.

Như làm cho trí ta không trong tình và tướng, làm cho tim ta không ràng buộc vào tình và tướng là tâm ta ly tình hậu thiên đi lối chơn thiên, lìa tướng pháp của thời gian trái tim vô tướng mới nhẹ nhàng đi vào nhập định Niết Bàn tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Xiển giáo không để kẹt trong lời nói, sự không kia Hư Vô được đại ngã.

Nhân giáo không để kẹt trong pháp nhân, sự không kia Hư Vô được thành quả.

Chỉ giáo không kẹt trong giáo điều, sự không kia Hư Vô được đại giáo.

Dẫn giáo không để kẹt trong Tu Di, sự không kia Hư Vô được đại lý.

Độ giáo không để kẹt trong binh quyền, sự không kia Hư Không được đại huyền nhân.

Chức giáo không để kẹt trong tham công, sự không kia Hư Vô được đại vô tranh rồi Diệu Hữu.

Lành giáo không để kẹt trong vô hình, sự không kia Hư Vô được thành quả lòng không lòng. Có được vậy mới chứng đạo không người và không mình để vào Hư Không cho tim ta nhập định.

Nhân tu biết giải thoát phiền não, như không cái ba lòng cho chơn trí tuệ thành công. Chơn

nhân biết giải tam tâm loạn tướng Hư Không cái động tướng cho chơn thức lục thông.

Xa cái ảo giác quy nguyên lòng chơn giác, lánh cái tâm phàm trở lại chơn giáo Như Lai, buông cái lòng phàm trở vào trong trí tuệ. Ấy là người biết trí tuệ thông lòng để linh giác đến thành công.

Đạo người đi thi trong vô tướng, xa cái động giáo trừu tượng, lìa cái động sắc tướng thanh âm, buông cái phàm tâm ô trọc, lánh cái tạp chất u minh để cho lòng thanh trí tịnh, giải thoát được ba lòng thiên lý mới hồi sinh.

Ta nhất đạo phải phi thường tim dường như không đạo, ta nhất Phật phi thường tim ta dường như không màu sắc, để sự trong tâm người mới hội được trái tim của đại định giới Hư Không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Trí thông suốt khí thanh ánh diệu quang sanh trí tuệ trù phú, tâm thông suốt nhất lý thanh, lòng thông huệ được cận kề, lý nhất nguyên suốt thông thanh ba tâm đi khắp trong Trời Đất huyền hoá mới thấy đạo lớn không người, không mình mới hiệp với Hư Không tính pháp của Diệu Quang.

Tâm không trần Hư Vô tâm thành đại định, tánh không trần Hư Vô tánh đạo về nguyên, pháp không trần Hư Vô không còn Tam Giáo pháp. Đó là người tu lớn của chơn Nhơn giải tâm linh.

Tánh huệ mở Hư Vô ba lòng cho tánh linh thông pháp giới, trí huệ mở Hư Vô ba trí cho trí huệ linh thông Tam Giới chơn linh, tâm huệ mở Hư Vô ba tâm cho tâm huệ thông đạo chín Trời chín Phật. Đó là cách vật để trí tri thông thiên đại đỉnh tường vi.

Đại đức trong vương chánh để lập đạo chí nhân, bậc đại đức trong vương chánh để lập đức chi dân, bậc đắc đạo trong vương chánh đem thiên hạ thái bình. Có được lòng chí nhân mới

hung chánh Đạo Trời trong ngàn năm và mười ngàn năm của Thánh Đức.

Nước có bậc chí nhân nước bình sanh thanh trị, dân có bậc chí nhân dân giàu mạnh thái bình, nhà có con bậc chí nhân tộc họ được cao sang quốc đạo. Chí nhân là những người đắc đạo thông thiên đem Thượng Ngươn an lạc lại cho dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vì quốc hưng bang đem lòng phù trợ để bảo vệ nhân chánh, đến nền tảng cao quý giàu sang. Vì dân thái bình đem lòng chi dân, công đức bảo vệ sự cao thượng văn minh. Vì trăm họ đem sự ưu đãi hiền sĩ và đào tạo bậc chân nhân để đại diện công lý quốc thái dân bình khai chánh niệm thành chơn.

Quý bậc giàu, bậc giàu biết hàm thụ đạo đức, cao sang để người giàu vào hàng cao quý.

Quý bậc tài hoa, bậc tài hoa biết hàm thụ đạo đức cao sang, cho chánh nhân vào hàng cao quý. Quý bậc thượng nhân, bậc thượng nhân biết hàm thụ đạo đức cho Quốc Gia vào hàng cao quý. Quý bậc trung nghĩa, bậc trung nghĩa thân hàm thụ đạo đức cho quốc dân hiếu đễ vào hàng cao quý. Đó là bậc thượng nhân biết cao quý đễ thân nhân.

Bậc cao căn phải cao sang đức độ khiêm nhân, nhờ khiêm nhân mình mới cao thông trí tuệ. Bậc cao nhân phải cao sang lòng chí nhân phò trợ Quốc Gia trung ái quốc, hoà gia đều là sự sống chung, Vì đại đức bảo toàn sự minh trung cho đại định.

Bậc cao tài phải cao sang phẩm hạnh, từ đó nhân cách khiêm ái mở mang trong sự mở mang làm cho quốc gia văn minh thịnh trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc nhân chánh coi đạo trị quốc là đạo nhà, quốc là nhà hạnh phúc sự giàu sang mới đắc thành trong thiên hạ.

Bậc hưng chánh coi đạo quân thần là Trời người nên đem lòng phò trợ, sự bảo an quân cũng là bảo quốc tề gia.

Chí nguyện của bậc đắc đạo là bảo an cho sự thái bình, văn minh cho sự cao thượng của đạo Trời, đem lòng bảo quốc an nhơn tức là đại công đức để mình thành chánh quả.

Thông đại lý cho sự minh trị an bang, suốt đại tình cho lòng chí dân minh chánh, yêu phong thổ cho văn hoá thông linh, quý đại nhơn cho thông kinh tự đức, cao phẩm lành cho sức ái quốc tinh thông, nâng tự do cho lòng chí nhơn bình đẳng, kiến hiền quân cho thiên đạo thái bình. Đó là mục thước thanh cao đại định.

Thanh đạo lớn tu chính mục thước của văn minh, thịnh kinh thương tu chính huyền tự hữu chủ, quý quốc dân tu chính hiền hiếu nhơn tài, yêu quốc gia tu chính trung can hiếu để, trọng lương thần tu chính xã tắc quang minh, ái hữu nghị tu chính sự thông tình đạt lý, minh thời kỳ

tu chính sự bình trị hưng bang. Đó là bậc công khanh cao quý nghiêng mình trong đại đức.

Nghiêng mình vì ái quốc nên khiêm ngôn để thông kinh, xử khiêm ngôn là bậc chí nhân thông tình trọng đại ý, làm cho thiên tử yêu hàng hiền chánh, hành hiền thần yêu dân dăng sách lược cứu cánh Quốc Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nghiêng mình vì quý dân nên khoan từ, nhờ khoan từ tâm sự cao quý cho dân giàu sang thanh trị. Nghiêng mình vì kính Vua, nên khoan chánh để bảo an bình trị, không để thiếu minh di thiện trong lúc sách lược chi dân.

Nghiêng mình vì kính trọng thần để lắng nghe cao kiến của bậc kinh bang chí thiện, nhờ sự cộng tác của những bậc chí thiện dăng kế sách quốc thái dân an, bảo vệ sự công tâm lành mạnh.

Nên bậc đại hiếu biết tròn nghĩa vụ quên mình, sự quên mình dâng lòng chí nhân để đắc đạo. Bậc đại nghĩa biết xử thế tròn đầy rồi quên mình, dâng đức chí nhân cho thiên đạo để tròn công đức.

Bậc đại đức bùng bình chế đầy một thể nước, bậc đại đức khiến an làm đại thể an bang, bậc đại đức hiển ái, làm thể nước đại ái tha. Có phải bậc bùng bình chế đầy để đại ân xá cho cả thiên hạ an khang thịnh trị.

Vì đại thể quên lòng riêng đại an thông tình nhỏ, vì đại thể quên thù riêng đại ân siêu nhân quả nhỏ, vì đại trí quên tư kiến nhỏ, đại bố thí vị tha tư kỷ nhỏ. Có phải đạo lớn không người không mình mới lập đức lớn để chí nhân.

Trải nghĩa để cầu thân, lập sức cho khối tinh thần hiệp quần cho thân nước được cường tráng. Trải thân để cầu sự anh minh, lập trí độ cho khối tinh thần hiệp đại thân của nước để trí tuệ văn minh cho cả nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Có lúc quên mình để xả kỷ cho bậc đại công, vĩ nhân xây dựng công tâm cho xã tắc, có lúc quên sự hiện thực của mình để Đạo Trời khai cơ Di Lạc cho thiên hạ thái bình.

Bậc đại ái thường quên mình, nhờ quên cái riêng mình lập đại công trong Trời đất. Bậc đại giác thường an mình để sự thông cảm tạo phùng, vì sự hiến ái mà tha người bất sát.

Bậc đắc đạo phải hiến ái sự khoan dung lớn làm hại đại đức thông tình rồi đạt lý. Bậc đắc đạo phải hiến lòng chí nhân, sự khoan chính lớn làm bậc giác ngộ hiệp quần thành Quần Tiên Xương Nghĩa. Bậc đắc đạo phải hiến sách lược chí nhân, sự thiện di mình làm hàng quý nhân bảo vệ thái bình.

Bậc đắc đạo phải hiến đại trí tuệ, sự liễu ngộ thông thiên làm hàng đại nhân đi chung thuyền pháp. Bậc đắc đạo phải hiến trí tuệ quên mình, sự không ta làm cho hàng đại đức có ta trong lòng nhân để an thiên hạ.

Nước là thể lớn bậc trí tuệ là lực minh sáng làm cho nước linh nhơn rồi đại lợi cho thiên hạ. Nước là quân chủ trung bậc trí tuệ là lực chí nhơn làm cho quân chánh mạnh tự đức thần trung nên trăm nguồn vào kinh thông mạch địa. Sự lợi ái của thông tình làm Quốc Gia vững mạnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nước là thiên hạ chung, bậc trí tuệ là luật chi dân hưng chánh nhơn quyền lái thuyền tâm kinh thương giàu mạnh để tế thế. Nước là Tổ Đường chung, bậc trí tuệ là sức hiếu nghĩa chi nhơn, đại lòng nhơn khai đạo chí nhơn cho thiên hạ đại giác.

Bậc trí tuệ có tâm đại từ bi, vì quý dân không để tình riêng mình trong việc đại ái quốc. Bậc trí tuệ có tính Đại Tu Di, vì quý dân không để thiếu sự thiếu văn minh lạc hậu vào trong sự

Tân Dân Minh Đức. Bậc trí tuệ có linh cảm thông thiên, vì quý dân không để sự suy yếu huyền cơ trong đạo xử thế.

Nên bậc chân nhân bớt lời nói ác trong trí lớn để thiên hạ hoà nhơn, nhơn có đại hoà thì lòng chơn nhơn mới đặc nhất.

Nên bậc chơn đạo bớt lời nói sát trong tiềm năng để thiên hạ học đức lớn dưỡng sinh, nhờ biết dưỡng sinh nên khí hoá trường sinh được phục thủy. Nên bậc đại giác ngộ đại giải thoát phiền não để thiên hạ tâm về lại sự đại thanh tịnh siêu nhân.

Muốn đặc siêu nhân trước phải giải thoát tâm phiền não để chánh thanh tịnh cùng Trời. Thiên Đạo là vương chánh thần minh, bậc trí tuệ đã lòng trung thì tròn đầy chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

- *Hết Quyển. XXXI* -

Quyển. XXXII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trình sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đắc Phật đắc Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dâng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dâng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dâng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỷ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên Đạo là đức lớn của Vương Hanh Lợi
Trình, bậc trí tuệ làm tròn nghĩa vụ thì thành
chánh quả. Đạo là đức lớn hiếu sinh, bậc trí tuệ
làm tròn sự chi dân bắt sát để thành chánh quả.

Ta và người một Cha chung là Thượng Đế,
là một Thầy chung là Phật Tổ Như Lai, còn thế

gian Thầy chung là Phật Di Lạc tại thế, quên người và quên mình để về chung cùng nguồn cội Hư Vô.

Ta và người một Trời chung nhân với người và nhân với mình để chung hưởng thái bình. Ta và người đại diện lòng nhân loại chung, dung cho người dung cho mình để sống trường sanh tánh mạng.

Bậc đại trí tuệ được hiệp nhất thấy ta là Phật đã thành, nhân loại là Phật sắp thành, vì đại giác nên niệm chúng sanh để cứu độ cho họ thành Phật.

Bậc đại trí tuệ được quờn vô thấy ta ngộ đạo lớn vô hình chỉ đạo cho chúng sanh vô tướng, mới thật không người không mình trong thái cực để Hư Vô.

Bậc đại trí tuệ được Hư Không, thấy vô ảnh quang ta nhập vào đại định chỉ đạo cho chúng sanh chỉ nguyệt miển bàn trong chơn tánh để Như Lai.

Thế giới Hư Không lòng không lòng thì thông đạo Diệu Hữu, trí không trí thông tánh pháp thượng thiên, Tâm không tâm thông tình

trong đại thể, tánh không tánh thông huệ mạng kim quang.

Đến chỗ lậu tận thông phải không người không mình, mới giúp nhân quả lớn trong ngàn kiếp sống Thượng Thiên và hạ địa để thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tâm quá khứ dứt tư nghi thì tiềm năng phát sanh trí đại giác, tâm vị lai dứt tư duy thì tiềm năng phát sanh trí đại ngộ, tâm vô tướng dứt trừu tượng thì tiềm năng phát trí lậu tận Minh Châu, tâm vô ngại dứt phép pháp thần linh thì tiềm năng phát trí lậu tận chơn như.

Tâm vô trần dứt âm thanh sắc pháp thì tiềm năng phát trí linh minh thần giác thông thiên. Tâm vô lậu dứt lục trần, thì tiềm năng phát nhật thần là Diệu Quang Phật.

Đó trí sanh trí huệ nên gọi không trí, tánh sanh huệ mạng nên gọi không tánh, tâm sanh chơn như nên gọi không tâm. Ba thể đó quờn không nên ta thành Phật Diệu Quang Phật hay là Diệu Âm Phật.

Thần vào đó sanh linh minh thần giác nên gọi thông thần, khí vào đó sanh hạo nhiên linh thể nên gọi không khí, tinh vào đó sanh thông tinh sáng suốt nên gọi không tinh. Ba thể không hiệp nhất tức là Trời Phật nhân trong ta đó vậy.

Thần quờn vô Diệu Hữu Vương Đạo Niết Bàn, khí quờn vô Diệu Linh Vương Phật Niết Bàn, tinh quờn vô Diệu Âm vương nhân Niết Bàn. Tam Thể Vương tức là Vương thần nhiếp chánh.

Trời chánh Đạo Thượng Thiên Vua trên muôn Vua, Phật chánh đức Thượng Thiên Phật trên muôn Phật. Nhân chánh giác Thượng Thiên Thiên Tử trên muôn Đế. Đó là đặc đạo Trời hiện tam thể liên thân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nước đến đầy hoá thân kia thành khí, pháp đến đầy hoá pháp kia thành Liên Hoa, thần đến đầy hoá thần kia thành Phật. Trong và ngoài đến đầy hoá thuyên không đáy để du chơn.

Đại nghĩa lớn làm tròn rồi thì mình nghiêng mình không tính công, cho đức năng của mình thành đạo.

Đại trung lớn làm tròn rồi khiêm nhường lời, không tính thời gian cho đại minh trung thành đạo.

Đại ái lớn hiển dâng lòng làm tròn rồi khiêm ái không tính tới việc từ bi đại hỷ xả để thành đạo.

Đại hiển giáo lớn làm tròn rồi để thân ngoài Tam Giới, việc đại trí tuệ hành như lòng thánh như thành đạo.

Đại kinh lập lớn làm tròn rồi để sự Thánh Đức cho đạo Tân Dân an chánh, bậc đại công an mình được thành đạo.

Đại hiếu đề lớn làm tròn rồi, đề sự khiêm nhân thành lễ, đại học tiên lễ kính quốc ái nhân, bậc đại hiếu nhân thành đạo.

Đại đức lớn trung thực làm tròn rồi tha kẻ thù, đại hỷ xả với đại chúng thiên hạ học tha thù. Bậc đại đức thành đạo.

Đại nhân lớn an dân làm tròn công đạo rồi an mình cho thần dân đại kính, thanh tịnh không lòng cho nhân lớn thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đại kiến pháp lớn chi dân làm tròn cho dân giàu quốc phú rồi an chánh thanh bình. Bậc đại công thành đạo.

Đại kế sách kinh bang làm tròn rồi an hoà trong sự thịnh trị phù trợ Vương Đạo cho đại trí tuệ thành đạo.

Đại yêu sách di nhơn làm tròn rồi hiển văn, cho xã hội văn minh cao kiến thức, biết nhường lời nhường người, đại nhường được thành đạo.

Đại trí tri hiển dăng huyền cơ cho công lý, làm tròn sự bảo quốc tề gia rồi thành lòng cố vấn cho được nhiệm màu, đại bảo an thành đạo.

Đại tùy thời lớn dân hiền tài kinh lập làm hưng thịnh Quốc Gia rồi vui mình cùng đạo ái quốc phò. Bậc minh chủ đại giáo lớn thành đạo.

Đại Thiên Thơ dăng tài hoa mở mang lòng nước quốc trị nhà an, làm tròn rồi truyền thống sự bảo an trong thanh tịnh thái bình.

Bậc đại trị thành đạo, bậc đại binh pháp hiển binh thơ để bảo quốc làm tròn rồi khiêm lễ trước Minh Đường cho học sĩ phù chính, sự công thành quả mãn của đại tướng cầm binh cho quốc dân. Bậc đại huyền cơ thành đạo.

Đại tu chính hiển dăng Tâm Kinh Tâm Pháp cho thiên hạ làm tròn sự giải thoát phiền não để đắc chánh đạo. Đại nghĩa cử quân sư lòng ái tha đại thể, bậc đại giác thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Đại tu thân hiển đại trí tuệ vào đại thân của Quốc Gia, mực thước bảo quốc tề gia làm tròn chánh đạo toàn chung vẹn thủy được thành chánh quả.

Đại hành nhân hiển dăng đại ái, vì đạo lớn quên thân để làm tròn công đức cho Quốc Gia, thần dân trăm họ biết hiển yêu kính lễ nhạc để chính mình thành đạo.

Đại thanh tịnh hiển dăng phiên dịch kinh thư cho cả nước làm tròn sự trí tri minh đức an nhơn, sự phù chánh trợ nhân xiển giáo kinh văn. Đại thanh tịnh thành đạo.

Đại mỹ đức hiển dăng lễ nhạc kinh lễ vào sự thông thái tao nhân, làm tròn lễ kính với Trời với người. Bậc đại lễ giáo thành đạo.

Bậc đại khiên vì thành quả của quốc dân không để tư lòng làm yếu y nhân để đạt đạo.

Bậc đại giáo vì trí tuệ lớn của quốc dân, không lệch tư tâm làm yếu y đức của thần dân để đạt đạo.

Bậc đại nhường vì bảo đạo lớn của quốc dân, không để tư lòng làm yếu y nhân để đạt đạo.

Bậc đại nghiêng mình vì lễ kính quốc dân, không để tư tình của mình làm yếu y pháp để đạt đạo.

Bậc đại cẩn thận vì mực thước lớn quốc dân, không để tư tâm của mình làm yếu y dũng để đạt đạo.

Bậc đại hoà nhơn vì khí độ lớn quốc dân, không để tư lợi của mình làm yếu y đạo để đạt đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Làm được như trên thiên thể theo đó mở tâm, tâm sanh Kỳ Bảo. Thiên lý theo đó mở

tâm, tâm sanh Kỳ Giáo. Thiên đức theo đó mở tâm, tâm Sanh Kỳ Pháp. Thiên Đạo theo đó mở tâm, tâm sanh sanh Kỳ Nhân. Thiên cảm theo đó mở tâm, tâm sanh Kỳ Quan. Thiên hình theo đó mở tâm tâm sanh Kỳ Đức. Thiên võng theo đó mở tâm, tâm sanh Kỳ Diệu. Thiên nhiên theo đó mở tâm, tâm sanh kỳ Tinh Tượng. Thiên hỷ theo đó mở tâm, tâm sanh Kỳ Đạo.

Vào trong sự kỳ quan phát sanh diệu tướng, vào trong sự kỳ hình phát sanh Diệu Âm, vào trong sự kỳ tích phát sanh diệu ngữ, vào trong sự kỳ nhân phát sanh diệu ngôn, vào trong sự kỳ sĩ phát sanh Diệu Quang. Từ đó phát ra năm đức lớn của Trời gọi là hiệp nhất để quờn vô trong Đại Khối Linh Quang thanh tịnh, như người đi vào cửa không động thiên mở tâm đại huyền vi.

Vào cửa không động tâm, tâm tự nhiên tỏ sáng, vào cửa không động chơn nguyên quên quá khứ vị lai. Nhờ không tâm mở được cửa hư vô không động.

Sự biết đem vào trong hồi quang sự thị giải ta là ai, sự hiểu đem vào trong hồi thức linh cảm trong tự nhiên. Sự có đem vào trong hồi sinh

như chưa từng có nhiệm màu, đến đó mới thấy ý Trời huyền diệu cõi Hư Vô trở thành Diệu Hữu để dạy ta.

Vào cửa trống không sự Vô Tự không để thiếu sót trí tuệ, vào Khôi Linh Quang tâm tự tại quờn đồng không để thiếu tánh anh nhi. Vào khối đại đồng hoá thân muôn ngàn trượng, nhưng biết khiêm nhường, như Vô Ảnh không lòng linh cảm để được lục thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thế giới không hình như chứa sự chơn linh thanh tịnh, thế giới không tình như chứa sức đạo vạn năng, Thế giới không tâm như vi tính muôn triệu ký ức, sức rộng lớn của vô cực là sức của trung tâm sinh lực Càn Khôn.

Mở cửa Tấn Chi Môn nhập huyền trong vô ngôn thị giải, mở cửa đạo hiệp cơ trong không lời thị giải, mở cửa khí hạo thiên trong không ý

thị giải. Tịnh khẩu nhập định vào cửa không lòng mới chứng đạo lớn của hư không.

lý đến cõi không hình lòng không chứa vật chơn linh thị hiện, pháp đến cõi không hình, tâm không chứa vật chơn tâm thị hiện. y giáo đến cõi không mình, tánh không chứa vật chơn nhơn thị hiện. Đó là đạo không người không mình để đạt Đạo Hư Không.

Linh căn trồng trên đất tịnh thần đạt thông thần, đem Linh Châu trồng trên đất tịnh huệ đạt thông huệ. Đem linh tâm trồng trên đất tịnh tâm đạt thông tâm. Chỉ có Tâm Pháp Đại Thừa mới vượt qua chín Trời để hiển Đạo Hư Vô, ấy là Vương Pháp Như Ý của Phật Di Lạc đời nay.

Vào Hư Không thân pháp trôi theo dòng thủy tịnh, vào Hư Không Tâm Pháp chứa nguồn pháp lực Đại Thiên, vào Hư Không y pháp hoá thân trong tự tại, như ánh sáng về nguồn như bánh pháp vào khuôn.

Hội pháp danh chứng Đạo Hư Không, ta Vô Danh Thị, hội pháp nhơn chứng Đạo Hư Không ta Vô Danh Thị, hội pháp tính chứng đạo hư

không ta Vô Trần Thị. Ba cửa ta không mình để chứng Đạo Hư Không.

Không ngó bằng mắt chỉ nhìn trong tâm nhãn thông, không nghe bằng tai chỉ ứng cảm trong tâm nhĩ thông, không nói bằng lời chỉ nguyệt theo tha tâm thông, không ứng bằng tim chỉ nhật theo lậu tận thông, không giáp bằng lý trí chỉ đạo theo túc mạng thông, không biết bằng cảm nhận, chỉ đuôt huệ tánh mạng thông. Có Hư Vô vào trong mới lục thông, không cầu đạo ta được tất cả cái hư không của đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Tu đến Hư Không vào trong Không Hư thì Diệu Hữu, thiên định đến Hư Không, Linh Quang vào trong không hư thì thị hữu. Nhập định đến Hư Không, huệ căn vào trong Không Hư thì hiện hữu. Cửa không tướng vô hình thị

đạo chỉ có tiềm năng chính mình cứu cánh trong chín cõi huyền linh.

Cha Mẹ không giúp mình đi thi giùm, cho mình đi vào cửa không tướng, huynh đệ không thể giúp mình thi chứng cửa không tâm, Thầy sãi thầy sư không giúp mình thi chứng được Đạo Vô Cực, Phật Thần không thể thi giúp mình thi chứng đạo quờn không, tôn giáo không thể giúp mình thi chứng Đạo Vũ Trụ. Chỉ có tiềm năng chính mình đi thi đậu rớt tự lòng sinh.

Ấy mới nói người hàm thụ đạo vô tướng, trước phải bỏ tâm chống chấp, sau bỏ ý nhớ thương. Có bỏ được trong lòng thì thần quang mới sung mãn, đưa ta vào Hư Vô để Diệu Hữu với Hư Vô.

Đến cõi Hư Vô mới hiểu người học đạo vô tướng, trước phải bỏ phiền não tư lòng cho lòng trống lòng, sau phải sạch âm thanh thần tướng cho trí không trí. Đến đó phát trí tuệ thông tri, sự thông tri làm cho thần thông thần mà đặc đại trí tuệ.

Người học Đạo Vô Tướng là đi vào trong tâm tìm lại bản thể vô hình, để chơn chánh định

lý, khai tư tưởng để thoát trần ô, không cho sự suy đoán của mình là đúng mới đi vào thể đạo lớn của Hư Không, mà Diệu Hữu lại sự đại trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Nhập định để thông thần, thần an đi vào hư không để thông suốt sự siêu tướng của chân nhân. Thiền giác để huyền cơ, thần minh đi vào hư không để chứng đạo vô hình rồi linh quang ta Diệu Hữu. Thuyền pháp để vượt thời gian, vào không thời gian để Hư Vô thần quang đại định, Phật ta đi vào vô tướng. Giải cái thời gian để thoát cảnh không không gian, giải cõi không gian, để thoát cảnh không không gian.

Có đi ngược thời gian mới vào Hư Vô đại định, để chứng đạo không người, không mình giữa Hư Không. Chơn định phát huệ là vượt khỏi thời gian.

Cánh cửa thông linh đưa ta vào đạo lớn vô hình, chứng quả vô hình mới quy chơn đạt đạo. Cánh cửa hư linh thấu ta vào trong đức lớn, trí năng chứng đạo chân nhân, quy đạo ta vào tự nhiên trong cõi không động quang chứng đạo Niết Bàn.

Ngọn lửa tâm thần của Vô Cực càng đốt dương kim ta thành kim không khuyết, để vào Bạch Ngọc thanh kim, lửa của cõi Hoàng Kim Vô Cực đúc tâm ta thành kiếm để chứng đạo tâm kim. Không huỷ hoại thần kim của trần gian đốt thức thần ta thành chí kiếm, tam kim ngay chính vào Hư Không Đại Đỉnh để thành Đạo Dương Kim, tức Đạo Lớn Hoàng Kim.

Đến phát huệ đường Hoàng Đạo đi vào chơn tâm, trong cái tâm thấu khí Hoàng Kim, sự trí tuệ của linh thân phát ra tâm kim và trí kiếm. Huệ để phát huyền cơ đi vào khí Hoàng Đạo của nội tâm sanh vương chánh, tâm ta sanh tâm kiến để điều định hộ thần quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Thiên Đạo tức Đạo Trời thành Niết Bàn Hậu Giới, bậc đạt đạo sống có đức nhân để nhân chính hoá thành sĩ quý, thuần lòng nhân thành chánh đạo kinh thương.

Bậc đạt đạo làm có lòng nhân, để sự hành nhân chánh vào trong công đức, lực đạo tự sanh tự trưởng, tự tiến tự tồn trong nhân chí thượng trường sanh.

Bậc đạt đạo ngoại giao để đạo hoà nhơn vào các mạch nước, sự trung dung hoà hảo tình hữu nghị thanh giao. Nghiêng mình xuống để ta và người đồng đại ái, giữ yên đạo mình và người vì nhà là trí độ đạo phù chánh tề gia.

Bậc đạt đạo ái tha để tri lý trong thiên hạ, biết nhường lời để chiêu lai nhân tài hiền hiếu, biết người biết mình để kinh lập trong đại thể nước thì đạt bậc bình tài cho nước trí non ngàn tịnh lý.

Trí là chí sĩ xả thân để đại đồng thế kỷ, ngân là sự giàu sang làm người thức đạo hành nhơn.

Đó mới gọi tài hơn làm Hoàng Kim thanh trị, xả bỏ cái tư kỹ hầu đại ngộ học sĩ để kinh bang.

Đất có chứa vàng người biết đúc kim thành xuyên, lòng có tâm vàng người biết luyện thành kim, Đạo có đường vàng là Vương Hanh chí thiện. Tấm lòng bậc vĩ nhân có tấm lòng vàng là tích đức để thành quả vị của Bạc Kim Thân

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc Cha Mẹ sanh con được bậc phò Vua trị quốc phù trợ sự minh trị của Quốc Gia, con làm tròn sự minh trung xả thân vì chánh nghĩa, Cha Mẹ và Thất Tổ Cửu Huyền được xóa bỏ một ngàn kiếp luân hồi, được rước vào nước Trời tu dưỡng công đức của Trời ban trên mình một đứa con hành tu theo Trời đắc đạo.

Quốc Gia sanh được bậc chí nhân, Thượng Đế phong cương thổ kỳ quan cho Quốc Gia đó, cho sự giàu mạnh phú cường và cho tài hoa từ

Thượng Giới xuống phù trợ đạo chí nhân của Thượng Đế giữa trần. Dem sự thái bình thanh trị lòng nhân tu chánh thành chánh quả, Quốc Gia đó là đàn anh lập Hậu Thiên Đảng Phật Quốc tại thế để tu chính lại Quả Địa Cầu.

Thượng Đế và Tam Giáo cho nổ tung mười tám tầng Địa Ngục xóa hết tội nghiệp trong nhân loại, trả lại sự công đạo của Thượng Thiên vào mặt đất. Thay đổi Tiên Địa Ngũ hành lập thành Tiên Thiên Ngũ Đức, thay đổi Năm Giáo di nhơn lập thành Vương Đạo, tức Đạo và Phật hiệp đạo một nhà làm thành một Đạo Trời.

Thế giới mở ra Địa Đảng của Đức Phật, con người ngàn năm đến mười ngàn năm không già, diệt sạch luật sanh lão bệnh tử không còn trên thế gian. Những con người chính tu sẽ thành chánh quả, Tiên nhơn có trí tuệ vô cùng và văn minh giải thoát vô tận để phò Đức Phật.

Ấy là nhờ một người là con Trời tu thành đạo chí nhân, mà nhân loại được thụ bẩm công đức trên mình người đạt đạo và thi đậu thiên lý trong Máy Hạo Vô Hình. Nhờ vậy Hoàng Thiên

đại hỷ đại xả cho nhân loại tu thành chánh quả
Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Con Đường Hoàng Đạo là khí độ của sự hoà
thiên, đó là trí độ hoàng kim thiên nhân đồng
một đạo, con Đường Hoàng Đạo là chính khí để
thành kim. Bạc đạt đạo Kim Thành dâng sức
học của trí kiếm để đem lại sự thanh trị của
quốc dân.

Nước có trăm nguồn theo Hoàng Kim tụ vào
an định, kiếm cho thiên hạ đi vào Đại Hoàng
kim, trí trăm nguồn theo hoàng đạo minh kim,
hiếu trăm nhà theo Hoàng Kim Minh Đức, lập
trăm gia theo hoàng kiếm an nhơn, tài trăm nhà
theo trí hoàng kim định vị. Có phải đạo hoàng
kim làm cho thanh trị ra khỏi cửa Thái Cực để
kim đức đắc thành chánh quả Thuần Kim.

Nhân Hoàng Kim thâm trí vào tịnh kiếm, tài Hoàng Kim thâm y đức vào để thông tim, đức Hoàng Kim thâm y nhân vào an tình lý. Có phải nhân hậu của sự Hoàng Kim làm cho an định trí kiếm cái đạo lớn tề gia.

Nước có mực thước Hoàng Kim làm cho nước bình, nhân luân thường tỉnh đạo lý, Gia có mực thước Hoàng Kim làm cho nhà bình hiếu thuận thường tỉnh đạo hành nhân, Quân có sách lược mực thước Hoàng Kim làm cho học sĩ tài nhân bình trí kiếm thường tỉnh tâm phù trợ tâm kiếm để định sơn hà. Đó là bậc đạt đạo biết tề gia, gia có giàu thì quốc dân mới cao sang trở về hiền hiếu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạt đạo biết Hoàng Kim dâng trí tuệ vào sự đại bình trị, công hiến Công Đức Tam Thừa vì đạo lớn ích quốc lợi dân. Bậc đạt đạo chí

nhân biết Hoàng Kim dâng bình lòng vào trong công lý lớn, cống hiến sự linh tâm Tam Giới vào sự ích quốc lợi dân.

Bậc học sĩ đạt đạo biết Hoàng Kim dâng tài hoa kế sách vào sự an Vua bình trị thiên hạ, trong công chánh lớn cống hiến đức nhân lớn, Tam Công vào lợi ích của quốc dân.

Nước có Hoàng Kim nghiêng mình cầu tài nhân về bình lòng nước. Nhà có Hoàng Kim khiêm mình cầu con hiếu về bình đạo chí nhân. Gia có Hoàng Kim hiếu nhân mình rồi cầu bậc nhân tài hiền hiếu về mình thị đạo lý lớn tề gia.

Quốc có trung lương, gia trung mới có bậc trung thần xả thân hành đại nghĩa. Đạo đức có hiền thần mới thành tựu ích quốc lợi dân.

Bậc đạt phú quý cao nhân đem cái y nhân vào trong lòng quốc mạch để kinh thương huyền hoá, thương nghiệp nuôi sống muôn nhà làm giàu mạnh quốc gia.

Bậc đạt giàu sang biết cao nhân cách đem cái đức trọng vào huyền hoá trong quốc mạch để kinh tế giàu lòng nước, liên kết sự hạnh phúc

của quốc dân. Gia phú quốc cường bảo đạo sự công minh giàu sang chung đại thể.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc tài nhân biết tri ngộ thể kỷ văn minh, hưng chính tài hoa cho mục thước vào xã hội Tân Dân Minh Đức. Cái cao quý ở lòng chí thành chí thánh để an định quốc dân.

Bậc đủ chí kiếm phải thượng phương cho dân mình thông nguồn lạch của của trí tuệ, quốc mạnh mình thông làm cho nguồn nước giàu mạnh, trí tuệ mình thông làm cho đại thể đi vào đại văn minh trật tự.

Đại công chính mình thông lập thiên hạ màu da chủng tộc thành một thể nước Đại Hoàng Kim, sự sống chung đại đồng thể tín. Đến đó bậc đạt đạo mới thấy kim ngân sanh thủy pháp.

Kim là sự huyền đạo của Quốc Gia, thủy là quyền binh sách lược an dân tế thế, khi kim và

thuỷ viên thành thì thể nước thành đại hoàng kim.

Bậc hưng chánh nhân đến đó nghiêng bình trí tuệ để chế thuỷ vào chum, bậc hưng tâm nhân đến đó an bình chí nhân để chế kim thuỷ vào các Kim Thiên, bậc hưng Tâm Pháp đến đó khoan bình thuỷ pháp để tư duy để chế kim ngân vào quốc thổ cho kim Thành Tráng Lệ quốc gia.

Bậc hưng chính sơn hà đến đó dâng bình, chí hạo nhiên đăng chế sự sáng văn minh và sự sáng tạo vào sự sống trường sanh giáo trong đại thể tròn nghĩa đạo ở muôn nhà kim thuỷ thổ Hoàng Kim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Dung chánh nhơn để khoan chánh tinh thần, nhờ khoan dung trong sự hành nhơn mà lòng bậc tài nhơn đạt cao quý.

Dung chánh tâm để an chánh tâm lý, ý lực và tinh thần thoả mái trung dung, có trở lại với cái đức lớn trung dung thì đạo của vĩ nhân mới vượt ra ngoài các Thái Cực để chứng Đạo Vô Cực.

Dung là lượng lớn để chứa đức thủy tâm trung, khoan là lực lớn để chế tinh ba vào bình để hiệp định.

Nhân là sức để chế đức trọng vào lòng nước cho bình pháp thái hoà, chí sĩ chứa sự thái hoà tức là người đắc đạo tự nhiên khi làm tròn công đạo và làm tròn nghĩa vụ để ta đắc đạo.

Nước đại trí thượng nguồn sanh chơn trí tuệ kỳ quý, sự kỳ quý sanh nhân kiệt thực hiện đồ thơ, trí đại thể thượng nguồn sanh chơn thanh tịnh kỳ quý. Sự kỳ thủy sanh thiên thời Thánh Đức Thượng Ngươn, Quần Tiên đại thể thượng nguồn sanh chơn nguyên trường sanh đạo kỳ quý của sách lược binh thơ.

Đến đó Trời mở cửa thượng nguồn, Đạo Trời sanh linh nhơn trong Quả Địa Cầu kỳ quý, sanh kỳ quan đó là pháp thuần túy kim sanh đại khối thủy trường sanh hoá Địa Đàng trên mặt

đất. Đến đó vận nước hưng khí Trời sanh hoá trường sanh, khí hạo Tiên Thiên chỉ bốn phục mệnh.

Đến đó vận dân thanh vượng Đạo Trời sanh hoá khối trí tuệ vô thượng chơn như. Đến đó phong thủy đổi hình Lục Châu dăng địa, đại đồng ca phục thủy trở bốn lai nguyên Tiên cảnh mở mang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạo tâm sanh linh tâm sanh Kim Tiên và trí tuệ thấu tỏ thượng thông việc quá khứ và sự thành tựu ở vị lai. Nên bậc thuần dương sanh Kim Thân tướng pháp, đi vào đường Hoàng Đạo để hàm thụ sự minh huệ thông linh cùng Phật nhiệm màu.

Bậc chí nhân sang tâm trường sanh chi đạo hàm thụ Kinh Trời mở lòng Đại Phụ Mẫu để

Dương Đạo cho bậc chí nhân vào trong Địa Đàng.

Chân nhân đắc kim ngân và đắc Đạo Kim Thân trong Trời Đất, ấy gọi đạo Trời sanh đại thể để hoàng kim sự tu chính giàu sang để định quốc.

Giàu biết dân thái bình, sự giàu kia thành thanh cao trong quốc dân thuần lý đạo đức. Sang biết dân thái bình, sự sang kia thành trị giai cấp đại công hầu bình đẳng chi dân. Phú kia biết dân thái bình, sự vinh thân kia thanh cao phù trung bình trị lòng người sanh kỳ quý. Quý biết dân bình, sự quý kia muôn dân tôn kính hàng bảo quốc tề gia hộ đạo sơn hà.

Nước có hưng bình sự giàu sang được luật chi dân bảo trợ để người dân có sở hữu chủ, luật có nhân quyền sở hữu chủ được công đạo bảo vệ bảo an, và bảo vệ sự tài sản của dân và bảo vệ sự nhân quyền cho dân định trí, người có nhân chánh sự văn minh bảo tồn thanh trị làm cho dân giàu quốc mạnh thái bình ca.

Có phải đạo chí nhân biết Hoàng Kim cho Quả Địa Cầu và cao quý lại dân mình trong

Thiên Đạo, thế đạo tâm thái bình đem sự chí nhân vào chung hiệp đỉnh, quan và dân tôn ty trật tự quý nhau. Trí đạo tâm bình đưa nhân loại vào sự trị an trong lành mạnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Cho nên bậc đạt đạo phải tâm bình để vượt qua muôn ngàn sự cám dỗ, để đắc sở nguyện của đạo chí nhân, để phục vị lại sự chơn linh vào con đường đạo cao quý.

Bậc đạt đạo phải để mình trong sự tu chính quốc dân, phải để mình ngoài sự danh tranh phiền não, có giải thoát phiền não mới là người tầm chơn đạo để lập đường đi giàu mạnh Quốc Hồn.

Về với đạo phải có lòng chí thành, vượt qua sự thử thách của Tam Giới, tâm Thánh mới mở đưa người chơn tu vào chính đạo của Như Lai.

Giải thoát được phiền não tâm trí tuệ trở về, giải thoát được nhân quả đạo chí nhân mới đến, giải thoát được đạo người đạo mình tánh thanh tịnh hiện ra, giải thoát được ba lòng tâm bình sanh đại trí tuệ. Sự cảm dỗ lòng không lòng mới đạt đạo lục thông.

Trong muôn ngàn cảm dỗ lòng phải biết không lòng mới giải thoát tâm ma, trong muôn ngàn ảo tưởng cảm dỗ trí không động trí mới giải thoát phàm tâm, trong tưởng quang giác mê lẫn lộn mới giải thoát tinh thần, tìm được tinh ba sáng suốt của tinh thần. Đó là sự bình tâm vào đạo lớn.

Trước phải lánh đời để tìm sự thanh tịnh của nội tâm, sau phải kiến tánh thông thần minh trong sự giác ngộ, kế phải nhập vào thể đời để rèn dũa đức năng. Sự tinh nhuệ của Tu Di mới phát lòng chí nhân.

Được sự thông thiên phải luyện trong phiền não, vì phiền não là liều thuốc trường thống để bậc đạt đạo sanh ra trí tuệ, được trí tuệ phải chọn một sự di minh. Chỉ có sự thi nhân chánh

mới thấy ta là ai và ai lại là ta trở lại thượng
nguồn cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Sự thi ta mới thấy ta không hoặc có ở trong
cõi Ta Bà Ha, thật chơn lòng Ba La Mật sanh ta
trong Hư Vô rồi lòng ta Diệu Hữu. Có khảo đảo
cho chết cái ta của phàm phu tục tử, rồi sanh ta
trong Ba La Mật, khảo thí cho chết cái lòng, rồi
sanh trong Ba La Mật, khảo thí cho chết cái
phiền não hậu thiên, rồi sanh chí thiên tiên trí
tuệ của Ba La Mật.

Có phải thiên hạ nhận tìm cái danh của trần
ở trong ta, trong phiền não để sanh ta trong thiên
đạo của Ba La Mật Đa Tâm Kinh trên cõi
Thượng Thiên.

Bậc đạt đạo phải biết phiền não lớn không
mình để sinh tâm Ba La Mật. phải nhận oan trái
lớn để không người mới thoát trí đoản của bàng

môn, phải để lòng không lòng sự thi nhân trong nhập thế.

Duyên đến thì tế thế, dối giả thì lìa, dứt duyên miễn bàn, vô duyên dứt khoát. Ấy là đạo biết tùy thời để sanh trí tuệ lớn của Ba La Mật Đa Tâm Kinh để sanh xuất thái bình.

Đạo lớn vốn vô hình thi nhân không lẫn lộn sự công chính, Phật lớn vốn vô tướng, thi người không làm lẫn sự căn cơ, Cổ Phật lớn vô tranh thi tánh như không sai lệch công đạo. Chỉ có thí sinh biết bình tâm lý để định lý đi vào đạo không tướng của Phật Tổ Như Lai.

Bậc đại trí tuệ không ghét phiền não, vì phiền não là chức năng sanh trí tuệ. Khi người bị khảo đảo mà tịnh lý để trở về.

Bậc đạt đạo không ghét quỷ ma, nhờ ma quỷ khảo thi người chí năng mới sanh đại thanh tịnh mới thấy mình chơn ngụy ra sao, mới tỉnh đạo của lòng ta.

Bậc giác ngộ không ghét dục vọng của thế gian, nhờ bản thân dục vọng trải qua, ta nhờ nó luyện mới sanh tánh Phật để Như Lai kim thể. Có phải chỗ vô minh kia sanh đạo chí nhân của

Thần Tiên Thánh Phật để cho họ luyện rồi đắc quả Niết Bàn

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Đạo không là tâm nhập thể sanh Ba La Mật, đức không là nhân nhập thể sanh trí tuệ thông thần, nhân không là chơn giác, nhập thể sanh đại thông như. Nhờ Ba La Mật trong trần sanh ta trường sanh chỉ đạo.

Người có tâm Ba La Mật là trong phiên nào biết bình để tìm ra ta sanh đại trí tuệ, để an ta sanh đại viên dung, để dạy lại ta không lệch chánh định, để vượt qua thử thách ta trong đại trung dung, để dùng ta trong mọi sự đại quyết đoán. Cửa Phật nhà Trời đón rước bậc Ba La Mật Đa trở lại cõi Niết Bàn tâm.

Ba La Mật là tánh linh, phải vào trong vô minh để đốn sáng tánh nhân trong cực ác, tánh chơn trong tốt xấu quyết, tánh giác ngộ trong

trọng trước dục quỷ ma, tánh thanh tịnh trong cực động loạn. Có đốt sạch có qua được ba lòng mới chứng tánh Đạo Đại Thừa, vô hoá văn của tánh Ba La Mật Đa của Phật Pháp Chơn Truyền.

Trước Vương Pháp Như Ý là pháp lý chơn truyền, tinh Ba La Mật Đa là sự tinh ba sáng suốt đi vào trong cực xảo trá sanh trung tính linh minh.

Nó vào tột các loại giả nhân lại sanh tinh thông trí tích, nó vào trong đại gian nguy của người lại sanh trung dũng cương cường. Nó vào trong những khối đại lừa bịp lại sanh lòng thành tín chí nhân. Nó vào trong đại lừa đảo khảo tranh, nó lại sanh đức năng thượng học.

Có phải Trời lấy lửa thử vàng để sự đại tinh sáng vào hiệp Đạo Ba La Mật của cõi Hoàng Kim để luyện ta thành, thân Ba La Mật Đa là sự thần thông thần sanh ra thần minh và linh giác.

Nó nhập thể nó đi vào đại gian thì sanh đại trung, vào đại ác nó sanh đại ái, vào đại ma quỷ nó sanh đại giải thoát, vào đại chiến loạn nó sanh đại cứu độ, và vào đại bể khổ nó sanh đại Niết Bàn, vào đại nguy giáo nó sanh đại trí huệ,

vào đại bất nhân nó sanh thiên đạo hảo sanh, nó vào đại sát sanh nó sanh đức trọng đại trường sanh chi giáo, để đạo thần thông thần thành quốc độ và Ba La Mật của Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thuần nhơn khảo thi chơn thì chơn nhơn lộ vĩ, bậc thuần đức nhơn khảo thi nhơn thì chơn huệ lộ hình.

Bậc thuần âm đức khảo thi tài lực thì bổ thí đại vị tha là đại lực, bậc thuần dương đạo khảo thi tài trí thì lòng chí dân đại bổ thí mới viên thành.

Bậc thuần ngũ đức khảo thi tiềm năng thì hiển ái đại trùng tu chính mình là người trung dũng. Bậc thuần ngũ giáo phải thi đức hạnh thi hiếu giáo phục lễ tề gia làm cho người gia trị. Bậc thuần nhơn chánh khảo thi tài hoa thì quy y nhơn đạt đạo tâm sinh.

Có phải lửa thử vàng thành kim xuyên, mới dâng vào sự cao quý của Kim Thành Tráng Lệ của Phật Tổ Như Lai.

Bích ngọc hiển Minh Châu, trí tuệ Ba La Mật lậu tận sự thông thiên làm cho Thánh Nhân hiển ái, tánh Bích Ngọc hiển Linh Châu, lòng Đại Từ Bi Ba La Mật lậu tận huyền cơ trong Trời Đất thuyền lớn thông thiên.

Tinh Bích Ngọc hiển Linh Châu, tình của sự tinh sáng Ba La Mật lậu tận quyền năng trong Tam Bảo. Chí nguyện đúc thành kim đỉnh có phải linh bất linh tại ngã để đạo viên thành chánh quả hay không?

Đạo chí nhân phải tròn đầy sự không chiến, để di nhơn, phải tròn nhơn bất tranh để di nghĩa, phải tròn đầy bất sát để trở về cái nhân lớn của Trời đầy đủ sự Háo Sanh.

Đạt đạo chí háo phải tròn đầy sự lễ kính, ta là con của Trời lập hiếu để toàn chung, ta là đệ tử của Như Lai Cổ Phật nên khoan chánh để đại từ bi hỷ xả viên thành đại lực.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc đạo trí diệu lập như chánh để vượt tư kỷ tâm, lập an chánh để bảo vệ sự thanh trị của quốc dân, lập an đạo để siêu hoá Linh Quang trong thật đức, lập ngôn chánh để xiển giáo di như. Nhờ tròn sự trí diệu đường đạo đắc thành.

Bậc đạo chí linh lập tâm trong vô tướng để tròn đức chí nhân, lập thân trong an mệnh để tròn nghĩa vụ lập người, lập đạo chí linh trong tiềm năng để tròn đầy sự linh thiêng màu nhiệm cùng đạo.

Thông tự tánh làm cho linh tánh tròn như, thông tự tâm làm cho linh tâm tròn công đạo, thông tự đức làm cho linh đức thuần dương, thông tự kinh làm cho linh kinh siêu thoát mới đạt đạo là con đường thông thiên tự điền kinh.

Không đa giáo ngoại văn làm tổn thương trí tuệ, không đa pháp ngoại võ làm khí độ can thân mình, không đa tranh ngoại chúng làm tổn lòng

chí nhân của Thượng Đế, không đi sai di huấn của Thầy Di Lạc thì Đạo Lớn mới thành.

Đạt trí tuệ phải cách vật trùng tu, sau khi liễu ngộ mới thấy phiền não không đúng và không đánh lo. Vì phiền não là những loại thuốc bổ cho những bậc người tu sanh hoá trí tuệ.

Đạt tiềm năng phải trí tri, sau khi dừng mãi ở nội tâm mới thấy trở ngại và đau khổ rất cần có, để đánh thức lòng người tu mới phát sinh tiềm năng để tìm lại sự đức trọng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Được phát huệ phải tu thân cho thân đặc nguyên thần, sau khi thanh tịnh mới thấy không sợ dục giới tà tinh. Có vượt qua cám dỗ mới đắc đạo vô hình, đó là thử vàng để bạc thành kim thẳng mình trong tự đức.

Bậc tu là người đi tìm sự thanh tịnh để giải thoát phiền não, phiền não không đáng sợ chỉ sợ

mình trong phiền não lại thiếu lòng nhân chánh để xử thế.

Bậc nhơn chính không giận phiền não, vì phiền não là liều thuốc phục sinh cho trí tuệ ta mau được viên thành.

Bậc chơn nhơn không trách phiền não, vì đại phiền não rất tốt cho những chơn tu mở đại trí tuệ. Nhờ phiền não mà họ dứt khoát dứt lòng phàm.

Phiền não là tiên đơn để sanh trí tuệ và lòng nhơn, đau thương là Tiên dược để sanh dũng mãnh tiềm năng, chiến tranh là tiên hoàn để sanh lòng chí nhơn thanh trị, đau khổ là tiên phù để sanh linh tánh thần thông. Cho nên bậc chí nhơn cảm ơn phiền não để độ hoá cho mình sanh đại trí tuệ.

Liều thuốc phiền não bổ ích cho sự tu chính trí tuệ, người có đủ trí tuệ tự nhiên biết giải thoát phiền não trở về cõi không phiền não.

Gian nhân ngục xảo bổ ích cho sự tu chính lòng chí nhơn, người có đủ đức chí nhơn tự nhiên làm cho thiên hạ thái bình dứt lòng tà xảo.

Ma quỷ tà tinh ác đạo không đáng buồn, nó bổ ích cho sự thông thần đắc huệ, đủ đức thiên chơn tự nhiên hoàng đạo, Tam Giới tự nhiên quy y hành hoá thành Tiên, là nhờ thắng mình mới thành Phật Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Trong sự sống là phương tiện lớn để trui luyện tinh thần và đại trí tuệ. Như Hoa Sen rèn đức hạnh ở trong bùn, nhờ sự ô uế của thế nhân mà khai quang điểm nhãn cho chơn tu có cái nhìn có tiềm năng và trí tuệ.

Soi tâm căn thấy tâm vô quái ngại hiển ra, soi trí hoá biết vô lượng quang thông suốt, soi tinh thần nghe Diệu Âm thị giải huyền cơ. Nên sự luyện nhân để tròn đầy công đức, trong thiên hạ là Thầy mới thanh tịnh lực căn phát đạo của mình vô.

Vui nhưng không tương sự vui trong thiên quang tỏ sáng, thanh không lời sự tịnh trong Máy Hạo thông tim, bình không niệm, sự an lòng mỗi thời đều phát thức, an không xúc giác, sự an chánh lòng chí nhân phát đức. Có và không chìm xuống tiềm năng mới phát đi lên.

Bạc thông thiên đã trả xong nhân trong ngàn quả,

Trí tuệ tròn thông thả với cái đại tự nhiên.
Cửa thiêu quang khai định giới Tiên Thiên,
Nhà không nóc tỏ thông Như Lai Phật giới.

Đường hoàng đạo linh tâm ta đi trở lại,
Trả xong rồi cái thế nghiệp đại và khôn,
Đức Ngọc Hoàng sắc lệnh mở cửa Thiên Môn,
Ta quy bốn hồi chơn về nguồn nguyên thủy.

Nhạc trời dậy Chư Tiên rải hoa thanh nhã,
Về nhà xưa thông thả đón giao tình,
Nhìn thân tiên Phật đón hoá lịch xinh.
Trước Bạch Ngọc Kinh hoan khai đại lễ.
Nhạc lại trời ta nghiêng mình chào thăm hỏi,

Bạn và ta như cả một Khung Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Lễ Cha ta kính bậc Chúa Tể trong Trời lớn cao ngời, đưa tay đón hôn ta rồi cười vang trong quảng đại, mừng lễ ta rơi! vì quá mừng Hoàng Gia ta đoàn tụ, con và Cha tạo ngộ giữa cung Trời an ủi tình ta. Nhạc trời vang Quần Tiên ca múa khắp nơi, như quên hết thế gian lòng vô tư sạch niệm.

Ta trở về Bạch Ngọc Cung như nhà lớn của Cha ta và ta, thương vì nhân loại một Cha nên khoan chánh để đại an, quý vì Nhơn sanh một Đạo Trời nên dung chánh để độ, ngộ vì Trời Lớn một Tổ Đường nên hành Nhơn để hiếu.

Ác vì Vũ Trụ lớn sự sống chung nên di thức để nhân, minh và Phật lớn là Thầy chí công nên trí tuệ để hàm thụ, hiếu vì Mẹ Trời là Mẫu ái lớn

chí nhân nên phải đại bi, thông vì trị ta, thông vì ngộ ta là ai và ai lại là ta, trí linh phải tịnh đ, suốt vì Máy Hạo Vô Hình chỉ ta quán kim cổ kỳ quan.

Đạo đồng nhất lấy tâm minh chỉ nguyệt miễn bàn, đức đồng nhất lấy kiến tánh chỉ thủy pháp miễn chấp, đồng nhất lấy giác ngộ chỉ đạo Trời miễn tưởng. Có miễn tưởng pháp thiên nhân mới tâm ta đồng nhất Đạo Trời.

Tánh thanh thủy lập trí độ để bình quân, pháp thanh tâm lọc khí hạo để bình ái, lòng thanh tu lập đức hạnh để bình an, trí có được nội an thì mới được trí tuệ để đạo.

Được không vội mừng sự vui vào trong thanh tịnh, thua không quá buồn sự nhu nhược hoá hại chân nhân, đắc không quá vui sự minh trị thanh nhã, đạt không quá kiêu căng sự thông huệ theo về.

Thành không quá tự mãn, sự thông tình thành ra đạt lý, hiếu không quá thị khinh sự hiếu kính không để vụng về, trọng không quá mê tín sự tôn ti làm sáng ý đức, kính không quá phi tình sự thái bình dân trí thanh trị đến đại hoà an.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Pháp không quá khắt khe để luật nhân quyền chi đạo, lý không quá đàn áp để luật di chánh lành hơn, lòng không quá cưỡng cầu để đạo di hơn trọng lễ, chánh không quá tham công để tà tự quy y thiện giác, tà không quá tranh phân để đức hơn phục lễ tự đạo.

Giáo không quá độc tài để lý trung chánh thần minh, thiện không quá độc thiện để hơn chánh đạo giải thoát, ác không quá độc tôn để thiên lý hỷ nộ hoá điều tàn, yêu không quá đam mê để đại ái hiển dương tự trọng, ái không ái độc quyền để đại hỷ đại xả thông tim.

Nhân có đủ khả năng thì nhân trung tròn nghĩa đạo, đức có đủ lòng nhân thì đức trọng tròn trung đạo, đạo có đủ trí tuệ thì đạo trọng tròn công đức, thiên có đủ huệ căn thì đạo chi

dân tròn trung hiếu. Ngã đạo do mình thành quả tự tâm sanh.

Nhường để quốc bình sự nhường lớn được tôn kính, nhường để quốc chính sự hiếu kính lớn được tôn nghiêm, nhu để quốc uy sự uy đức lớn được tôn quý. Để việc nước trước tình nhà là bậc đại giác đại tha.

Khiêm để an chánh sự nhẫn lớn là Mẹ để công thành, ái để minh chánh sự giác ngộ lớn là Thầy trong ta vậy, yêu để thông chánh sự đạo trọng lớn là Mẫu Đức Tu Di. Bậc Đại Tu Di không tính sông tình lý mà phải trách nhiệm làm tròn mới phát đại công tâm.

Nhơn đạo phải chánh thân, thân tĩnh thì thần huệ, nhơn cách phải chánh niệm, niệm tĩnh thì linh nhơn. Nhơn thần phải chánh ngộ, ngộ giác thì thông thần. Sự nhơn chánh thông thần là người mục thước chỉ dân vào công đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Bậc thượng chánh phải nhường lời tầm kế sách an chánh trung để trường thống sự thái bình chi đạo, bậc thượng tri thức phải nhường đường tầm kinh lộ chung cho đạo kinh bang thông mạch tế thể, bậc thượng nhân phải nhường công đức tầm sinh lộ chung cho quốc dân kinh thương tế độ.

Bậc thượng quyền phải nhường y đức, tầm bảo đạo chung cho quốc dân thanh trị, bậc thượng công phải nhường trí tuệ, tầm sách lược chung cho chi quý quốc phòng.

Nên nghe sự công tâm để sự nghe thành đại mục thước quản trị, nên cao quý sự tư kiến, hay để sự hiếu bổ nhiệm tài hoa vào tự đức của quốc gia.

Nên thông tin trong sự tầm nhơn chi giáo, để sự giáo thuận minh trị yên nước giàu nhà, nên tao ngộ quý nhơn để sự hiếu sâu cạn trong nhơn chi khả ái bổ ích công tâm.

Nên nghiêng mình trong đại thể để thông huệ trong mọi sự huyền cơ an lòng nước. Nên đem thân mình làm tấm thảm cho thiên hạ chà

đạp để sanh xuất tiềm năng. Sự khai mở tiềm năng làm cho thiên hạ thái bình thịnh trị cao quý với Đấng Toàn Năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Không chịu khó luyện rèn nhân cách thì trí tuệ không sanh, trí tuệ đã không sanh mực thước chánh tâm nó không mở. Không chấp nhận sự sĩ diện của loài nhân đến với mình không sanh được linh tâm để trường thống và cố vấn cho trí tuệ. Vì vậy sự luyện cho thuần nhân cách cũng là sự tu chính cho trí tuệ thành Liên Hoa Diệu Pháp ở tâm mình.

Không thiết thực sửa sai tâm độ lượng không mở, trí thông suốt chẳng hiển thần, cửa linh quang khép lại làm cho sự trí tuệ tối dần và mờ đi sự giác ngộ chỉ đạo.

Không kiến lập như chánh đúng trong đời sống thật tâm ma sẽ hiển ra cho sự dối lừa là

Phật rồi đấu đấu tranh tranh trong thị dục phi danh. Cuối cùng không giải thoát tâm ma chính tâm đó đưa ta vào Địa Ngục.

Không đề thiếu nghị lực trước hàm tiểu tha nhân để mở sanh lộ giác quan thứ sáu, khi được giác quan mới nhận ra ngàn đời. Vì tha nhân thiếu trí độ mà nhơn mình còn trong dục hải của trầm của luân hồi.

Không yếu kiên trì trong trở ngại khó khăn, vì tiềm năng và trí tuệ nhờ đó mà khai mở sự màu nhiệm ở trong lòng, mới thông tâm hàm thụ thần minh và đại trí tuệ.

Kiên nhẫn để thấu sự hàm học thông thần, đạt sự thông thần dẫn thân vào đại nghĩa với tấm lòng vô quái ngại, thống nhất sự trí tuệ tâm trở về phục vị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Nhờ tâm vô quái ngại mới thấu thị giữa Trời và người, Trời vô quái ngại nên xả kỷ cứu đời nên sanh ra bậc đại trí tuệ, vô quái ngại để thể thiên hành đạo.

Vô quái ngại tâm là không buộc người theo chơn lý, để tánh giác ngộ theo chơn lý của họ chung tình cao quý tự nhiên, không trói nhân duyên của người theo đạo và đời để họ minh thị sự thường nhân tu chơn để họ phi cái lạc hậu.

Vô quái ngại tâm là không giả nhân để buộc ngàn duyên, để duyên do cảnh sanh diệt thì duyên tận duyên sanh mà sanh thiên lý.

Không chấp tướng ở trong tướng lại luyện như mình vào đạo vô tướng để không còn bị ngã tướng đoạ mình trong phù phép tà linh.

Không để nhân quả cản thần minh, để thần minh đi vào trong đại mực thước của trí tuệ, khi trí tuệ thông thiên thì sự trí tuệ là Minh Sư dẫn đường cho bậc giác ngộ, tức là tìm được Thầy trong ta vậy.

Không để lạc thần trong sự an yên, vì quá an yên làm cho tâm liễu sự cảm nhận của linh giác, nên phải hàm học trong động và tịnh liên hồi thì

nhân tâm sanh chánh tinh thần trở về cái tâm của Thái Cực rồi đi vào Vô Cực.

Tâm tức sanh tâm vô quá ngại, trí sanh không vương bận, lòng sanh không chấp mê, huệ sanh không ràng buộc. Có phải sự chà đạp được cùng cực của loài nhân thì tâm tiềm năng của ta và trí tuệ ta sanh tột đỉnh Bồ Đề.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Còn quá ngại là; bậc tu chưa sạch danh vị, bậc nhân chưa sạch vị kỷ, bậc trí chưa sạch đồ kỵ, bậc tài chưa sạch tranh công, bậc hâu gia chưa sạch bổng lộc, bậc thiền sư chưa sạch sắc tướng âm thanh. Vì vậy mà tu hoài không sanh tâm trí tuệ.

Còn quá ngại làm cho tài nhân không thông đức thuận để thiên tài, vì tài thiếu đức thuận là tam tai, càng ý vào sức tài của mình thì sự tai hại cũng đi gần bên ta đó vậy.

Còn bậc thiên tài tức là tu đạt trí tuệ, làm cho trăm hoa gặp khí xuân để dâng lòng, thảo mộc nhận khí xuân dâng thành quả, chim muông được mùa xuân sanh ấm dạ, muôn thú được vào xuân thông thả thái bình. Chỉ làm được mùa xuân thì đừng sợ được linh không có ứng hội.

Còn quái ngại làm cho bậc tu công đức không dám phát trí tuệ và tiềm năng, chấp vào cái tự giáo đa khoa của nhà Phật, cái tiểu đức đa văn của tiểu thành đa trí, làm cho danh vị giả cảm thần minh, chấp vào cái ngã giả danh nên không giải thoát danh nhân để trở về cái Đạo Hư Không để thông đại thể.

Thông trí lực mới tỏ ngộ đại trí tuệ là đường, đã có con đường phải tự tâm mình đi vào trong Đại Tu Di thì sự thông tâm mới đại ngộ đại triệt, thông thần minh trong linh giáo. Thiên định chánh pháp làm khai mở tiềm năng để cho mình đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Vô quái ngại tâm là để rèn mình trong mực thước lớn tu chơn, xuyên thần quang vào Hư Không Đại Định, để đi tìm cái chơn không tức không tịnh không động. Khi chơn không hiển hình thì cái đạo không mình và không người theo huyền cơ Diệu Hữu Hư Không.

Vô quái ngại tâm là thông thiên quán thế, sự không để tình thể buộc ràng, không để bản năng làm nghịch thiên lý, không để tư kỷ làm tổn hại thái bình, không để thường dục thiên làm sai nhân quả thì đạt được sự tâm thành để thành chánh quả Kỳ Ba.

Vô quái ngại tâm là làm tròn bổ phận rồi không tính công, làm tròn nghĩa vụ rồi không đòi bổng lộc quyền binh, làm tròn công đức đạo rồi không trục lợi háo danh. Cứ để cái tâm tự nhiên vào thể hội, nhân thành thì tròn công đức viên mãn của nội tâm.

Lòng vô tánh quang tầm nhìn có đủ giác quan trí tuệ, có đủ mưu lược thần cơ, có đủ sự

quang minh thông thần, có đủ binh thư và sách lược. Khi hàm học như thần giác linh để tự tánh huệ thông linh trong cách cảm lòng ta là Phật.

Vô tánh quang tầm vào tâm để quán định đồ thư lậu tận thiên thư, có hiển chánh nhân thần mới thông suốt sự thiên cơ trong màu nhiệm, muôn sự trắc ẩn tâm mở ra chỉ Thiên Sứ thiên quán đưa tâm vào sự học vô sở trụ Thượng Thiên.

Vô tánh quang là đi vào con Đường Hoàng Đạo để chơn thiên, hiểu được cái đạo nhất lý thông thì sự minh tri hiển bày. Trong sự hiển bày mới tỏ ngộ sự tâm vị lai quá khứ để ta tầm thiên lý của ta trong ba ngàn kiếp trước để không tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vô tánh quang là linh tâm sống lại cái đại trí tuệ thần minh, sự hàm học vì mình sinh xuất đại

trí, sự ngộ giác vì người sanh lục độ Như Lai, thấy được cái thân ngoại thân trong tiềm năng sanh vô tướng của ta là Phật.

Vô tánh quang là tự nhẹ mình để vân du, ngộ mình để văn chương, giác mình để văn minh. Sự văn minh là nhờ vào trực tâm phát huệ làm cho thần minh ta tri ngộ.

Vô tánh quang là tự tâm học thông linh, là tự tánh học sự thông thái, là tự thân học sự thông thiên. Nhờ đạt sự thông thiên làm tâm thiêng liêng hiệp nhất thể.

Vô tính quang làm cho sự thấy biết thần nhân, làm cho sự thông chí thành tài, làm cho sự nhân trị thành đức, làm cho tánh huệ thành đạo.

Vô tánh quang đi vào cái diệu của ngã tâm, học vào cái đạo của vô tướng, thành quả vào cái công không tranh. Có thông đạt sự tâm tức là lão thành sự di như hành đạo.

Vô quái ngại tâm là xả kỷ để thượng nhân, vị tha để thượng chí, vô tư để thượng tri, vô phân ưu tâm để thanh trị lại tâm tức Phật.

Vô quái ngại tâm là không hàm tiểu tiểu thừa, thanh nhã tâm ứng giáo không hàm oan,

cho người đề đại bi lớn hiển dăng. Sự hiển dăng tâm Bồ Đề là sự cúng dường trí tuệ đề giai không cái ta là Phật giữa Thiên Hà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Vô quái ngại tâm người hành pháp không quá chấp pháp, hành nhơn không quá chấp văn chương, hành trung nghĩa không quá chấp lễ nhạc. Bởi vì vô quái ngại tâm có lúc “Cung Kính Bất Như Phụng Mạng” để sự từ bi giáo pháp ta thành.

Vô quái ngại tâm đi vào sự thấy biết của Thượng Thiên lại dường như chưa thấy, đi vào sự minh triệt dường như chưa quán tự tại tâm, đi vào sự thấu triệt dường như không vương bận sau giờ phát thông thiên, tâm không lạc vào Hư Vô, không buộc trói vào Diệu Hữu tức vô quái ngại tâm ta là Phật đề viên thành.

Vô quá ngại tâm tri hoá mạnh làm cho nhược lại, tu hoá cảm làm cho dịu dưng, tình hóa đầy làm cho không tràn, thiên cơ hoá kính làm cho màu nhiệm tâm lý, làm cho màu nhiệm, tâm lý quá yếu làm cho mạnh lại vào diệu dụng, trí tuệ hoá thông làm cho minh sáng, tim quang hoá chói làm cho linh thiêng, linh hồn hoá huyền ảo làm cho nó đi hoang đạo. Đó là cái hư trung làm cho thông diệu lý, cái Hư Linh làm ta dịu lại để sự đạo lớn ta thành.

Linh Thiên Đạo ứng hiện thời kỳ, tri Thiên Đạo khám nghiệm huyền vi, theo Thiên Đạo thông thiên đạt lý. Ấy là thông thiên cơ diệu ứng linh văn, thấu thiên thể cảm an nội tướng, tự tâm mình lìa khai sắc tướng, để tánh linh thông thấu sự thông thiên đặc đạo của Trời.

Tánh tâm nhất thông xiển giáo hiện ra,
Đạt nhất linh tâm an bình giải,
Giáo nhất thân tri cứu Ngọc Kinh,
Bày giới pháp thông linh Vô Cực,

Cái tâm vô quái ngại ứng dụng tự nhiên; động là Âm Dương, tĩnh là Thái Cực, có được sự thường thanh tịnh các chơn huệ giai sanh lục thông mới đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Vô quái ngại tâm thông thiên, giả ngu để ẩn giấu huyền cơ, thông đạo giả dốt để an nội thể, thông thần giả dại để minh nội tâm, thông suốt giả khờ để đi vào đại mục thước của Vũ Trụ quan. Được vậy mới trường thống sự tự tại của lòng nhân vô tranh để Thượng Đức.

Vô quái ngại tâm đi vào cửa huyền vi không để sự lưu tình, có và không vương mắc mới thông nội giác của thần kinh, đi vào lý hội thần giao không cản ý để sự thanh nhẹ ý an.

Đi vào cõi không thời gian không tranh tà chánh để không bị sai lầm làm cản thần tâm, đi vào cõi không động quang không danh vị để

không tánh. Sự tri thông kinh tự để trí tuệ là việc phải làm cho ta đắc đạo để ta thông.

Nhẹ thì thả ý cho thiên lý mã hồi nguyên, thanh thì thông cơ làm cho không cảm thần tâm và thần huệ, tịnh thì thông huệ để thấy biết thiên cơ. Sự dường như có như không, làm cho thần linh minh đi vào trong đại trí tuệ để siêu giới pháp.

Ta vô tự tâm tà chánh lặng yên rồi sanh trí tuệ, ta thông tự kinh phải quấy vô sự chơn huệ phát ra, ta ngộ tự tâm phiền não yên dần giai không sắc tướng, ta giác tự tánh oan gia tan rã, dứt nghiệp tự tâm. Đến đó ta lại vô quái ngại tâm tự chỗ quỳnh hoa trong lòng, cho ta hái hoa đi đắc đạo.

Lòng không đáy vào biển khổ không chìm, tâm không tướng vào biển đời không đắm, trí không tình vào hình tướng không mê, tim không ái vào tình trường không nhiễm, thiên không cầu xin vào thế đạo không ô, tánh không gian dối vào thế sự không ố, lòng không tranh vào thế thái không chê. Ấy mới gọi thông thiên vô quái ngại tâm, tâm Linh Quang ta tức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật con ơi!

Dâng bình lớn thiên trí tự hoa dâng lễ vào Trời, an địa lớn đức nhân tự huyền vũ tinh tấn thành đạo, lành đức trong lớn sức tự huyền hoá Tiên Thiên, ban đạo lớn lễ kinh tự hoá giải sự trù tượng, thanh tịnh lớn an kính tự hoà ái độ tha nhân. Nhờ vào sự hoà nhơn đạt Tâm Kinh vô quái ngại, đề từ bi là sức mạnh độ hoá chúng sanh.

Không và có ràng buộc lẫn nhau, phải để đạo không lòng tự thông tâm và tín thì tâm sanh trí tuệ.

Hữu và vô thâu thị lẫn nhau, phải để đạo vô tướng từ không chướng tâm trong thể tự nhiên.

Tưởng và không trói buộc lẫn nhau, phải đứng ra ngoài các Thái Cực mới đi vào trong Vô Cực.

Tướng khiêu gợi lẫn nhau, phải không cần thần minh thì đi vào siêu nhơn trong Diệu Hữu, ta làm chủ trí tuệ của ta sinh.

Nhân và quả chồng chéo lẫn nhau, phải không người rồi không mình mới được siêu Tam Giới.

Tâm và tánh ám muội lẫn nhau, phải thông linh minh thì thần giao được cách cảm tự hoá.

Thương và thù lẫn lộn với nhau, phải biết hiến ái để hoá thù thành đại tri kỷ thì hoá giải.

Tình và lý tranh vị với nhau, phải dâng lòng chí nhân thì tâm quy y chánh Đạo Trời.

Thiện và minh khảo đảo lẫn nhau, phải thông thần thì mọi sự thâm kín đều liễu giác.

Yêu và hận thường giận lẫn nhau, phải thông kinh thì mạch nhân giải thoát tình và lý trí.

Trí và ngu chê trách lẫn nhau, phải hàm học để không bị sự thông minh của mình gạt gẫm.

Đời và đạo mê giác trách nhau, phải giai không dâng từ bi để đại vị tha đắc đạo.

Thiện và ác trêu ghẹo lẫn nhau, phải minh di thiện để đại nhân bất sát, đại giác bất tranh, đại

đanh an chánh. Để cứu cánh người và ta trong đại giác ngộ của Tâm Kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật con ơi!

Hiếu và trung thách thức lẫn nhau, phải làm tròn nghĩa vụ thì công đạo đắc thành.

Quỷ và thần kìm hãm lẫn nhau, phải thông tim sắc pháp tà tinh, đến cõi vô hình tướng thì phù phép tà linh cháy khô để bày chơn tâm thượng học.

Trung và nịnh triệt hại lẫn nhau, phải thông tình lớn của Quốc Gia là người làm quan phải hiến ái, quên tư lòng là chí công thành bảo pháp.

Gian và thật chế ngự lẫn nhau, phải thánh tâm cho trình sáng để sự trung trình và trung dung hoà vào nhất thể của Quốc Gia của đạo.

Nền tảng của Đạo Trời: Biết Trời lớn là đại đạo, bậc thông kinh tự giáo, bậc thông đức tự

hoà, bậc thông đạo tự hoa, bậc thông thiên tự giác, bậc thông tâm tự ngộ, bậc thông số Trời tự tri, bậc thông binh pháp tự trị và hàm học sự trị quốc.

Bậc thông cơ tự cố vấn, bậc thông trí tuệ tự tri, bậc thông huyền vi tự huệ, bậc thông pháp thiên tự sách lược, bậc thông Tâm Kinh tự pháp. Đó gọi là thiên đạo đạt tự phát tiềm năng.

Ân với mình để linh tánh không che, nhân với người để minh tâm không chấp, nhân với bản thân để trí tuệ không tràn, nhân với pháp chế để thần linh không trối, nhân với pháp nhân để thể đạo không trôi, nhân với thượng nhân để thể đời không chối, nhân với quyền lợi để thể giới không tàn, nhân với trị an để thể gian không loạn, nhân với quý thần để thể nước không tan, nhân với tri âm để thể tình không đổi, nhân với kẻ thù để thể trí không tranh, nhân với vĩ nhân để thể tín không bỏ, nhân với bằng hữu để thể tình không dờn đổi. Đó là bậc biết sự dụng lòng chí nhân để hưng chánh đại tinh thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.
